

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ศึกษา แผนก ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2561

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

การดำเนินชีวิต กับ ความทุกข์ทรมาน

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ศึกษา แผนก ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2561
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

LIFE AND DISABILITY THROUGH CONVERSATION

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Fine Arts (VISUAL ARTS EDUCATION)
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2018
Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ	การดำเนินชีวิต กับ ความทุกข์ทรมาน
โดย	ณัฐ แพทย์จรัส
สาขาวิชา	ทัศนศิลป์ศึกษา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโท
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	รองศาสตราจารย์ ทินกร กาษรสุวรรณ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

	คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)	
พิจารณาเห็นชอบโดย	
	ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์เกียรติคุณ พิษณุ สุภณมิตร)	
	อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(รองศาสตราจารย์ ทินกร กาษรสุวรรณ)	
	อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิสูตร โพธิ์เงิน)	
	ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(ศาสตราจารย์ เดชา วราชน)	

60901303 : ทัศนศิลป์ศึกษา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโท

คำสำคัญ : จิตรกรรมวาดเส้น/สัจนิยม/การดำเนินชีวิต

นาย ณัฐ แพทย์จรัส: การดำเนินชีวิต กับ ความทุกข์ทรมาน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : รองศาสตราจารย์ ทินกร กาษรสุวรรณ

เนื่องจากในสังคมยังมีผู้พิการที่ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองในการดำเนินชีวิตได้ ยังต้องพึ่งพาหน่วยงานต่างๆ หรือครอบครัว ผู้วิจัยจึงอยากนำเสนอผลงานสร้างสรรค์ที่สะท้อนถึงการดำเนินชีวิตของผู้พิการ คนพิการนั้นนอกจากมีความบกพร่องทางร่างกายบางส่วนแล้ว ไม่มีอะไรแตกต่างไปจากคนทั่วไป คนพิการมีชีวิตจิตใจความรู้สึก เหมือนกับคนอื่น ต้องการได้รับการศึกษาฝึกอาชีพและมีงานทำ ต้องการไปไหนมาไหนได้อย่างอิสระ ต้องการดำรงชีวิตอยู่อย่างคนปกติและเป็นส่วนหนึ่งของสังคมไทยไม่ต้องการเป็นภาระ ของใครแต่คนส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเรื่องคนพิการน้อยและยึดมั่น ในความเชื่อดั้งเดิมว่า คนพิการเป็นเรื่องของบาปกรรม กล่าวคือคนพิการหรือบุพการีของคนพิการเคยสร้างกรรมทำบาปไว้จึงเกิดคนพิการในครอบครัวและเป็นภาระของครอบครัวที่ต้องเลี้ยงดูไปตลอดชีวิต ดังนั้น จึงเกิดเจตคติเชิงลบแก่คนพิการมองว่าคนพิการเป็นคนที่ไม่สามารถทำอะไรได้ ก่อให้เกิดการจำกัดสิทธิของคนพิการ จากการมีเจตคติเชิงลบต่อคนพิการดังกล่าวเป็นเหตุให้คนพิการเป็นผู้เสียเปรียบและเป็น ผู้ด้อยโอกาสในสังคมขาดการคุ้มครองสิทธิใด ๆ ดังนั้น คนพิการทางสายตากลุ่มหนึ่งจึงรวมกลุ่มกัน เพื่อให้ได้รับสิทธิและมีโอกาสที่พึงมีพึงได้เช่นบุคคลทั่วไปในสังคมรูปแบบเป็นการสร้างสรรค์งานจิตรกรรมวาดเส้น 2 มิติ บนแผ่นไม้ที่มีลักษณะเหมือนจริง เทคนิควาดเส้นโดยการใช้ดินสอด่านและดินสอด่างในการสร้างสรรค์ผลงานไม้อัด ผลงานวิทยานิพนธ์เรื่อง “การดำเนินชีวิต กับ ความทุกข์ทรมาน” มีทั้งหมด 4 ชั้น ขนาดเท่าคนจริง

60901303 : Major (VISUAL ARTS EDUCATION)

MR. NUT PATJARAT : LIFE AND DISABILITY THROUGH CONVERSATION THESIS
ADVISOR : ASSOCIATE PROFESSOR TINNAKORN KASORNSUWAN

As disabled people cannot live independently of help from the society, social organization, and family, the author of this thesis aimed to present a set of creative artworks that reflects the hardship and the living conditions of disabled people. Disabled people still have a heart and a soul like those of the normal people despite all the disabilities. They need education, job, mobility, and they want to live like a normal person as part of Thai society without being considered as a liability. However, majority of Thai population still have inadequate understanding towards the disabled people. Thai people's belief about disability is based on a result of one's remained karmas from a previous incarnation or of one's parents' wrong doings, and therefore, resulted in an experienced suffering in this life – having a lifelong punishment of taking care of a disabled family member. Thus, this negative view towards disabled people never goes beyond such discrimination. They are viewed as helpless people and hence, as human beings, they are treated unfairly. Through victimization by the larger society, disabled people have less rights. To reclaim their dignities, a group of people living with visual impairments set out as a community and call for access to equality. The method used in the creative processes of “Life and disability through conversation” thesis is realistic two-dimensional drawing technique on plywood using drawing charcoals and pencils. The artworks contain 4 life-size drawings.

กิตติกรรมประกาศ

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุด การดำเนินชีวิต กับ ความทุกข์พลภาพ ได้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีนั้นผู้สร้างสรรค์ขออน้อมจิตรำลึกถึงคุณบิดามารดา ครอบครัว ที่เลี้ยงดู อุ้มชู มอบความรัก ให้แก่ผู้วิจัยเสมอมา ทั้งยังสนับสนุนงบประมาณค่าใช้จ่ายในการศึกษาเล่าเรียน เสียสละกำลังร่างกายพร้อมกันเป็นผู้ให้กำลังใจ และสติปัญญาแก่ผู้สร้างสรรค์

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ทินกร กาษรสุวรรณ และรองศาสตราจารย์ดร.วิสูตร โพธิ์เงิน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ศาสตราจารย์เกียรติคุณพิชณุ ศุภนิมิตร ศาสตราจารย์เกียรติคุณปรีชา เกาทอง ศาสตราจารย์ญาณวิทย์ กุญแจทอง รวมถึงคณาจารย์คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ และคณาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ บุคลากรมหาวิทยาลัยศิลปากรที่เคารพรักทุกท่าน ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ แนะนำสั่งสอน ให้ความช่วยเหลือในการพัฒนาผลงานทัศนศิลป์ และการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุด การดำเนินชีวิต กับ ความทุกข์พลภาพ

ขอขอบพระคุณ ศาสตราจารย์เดชา วราชน ที่กรุณาให้เกียรติเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก โดยมี ศาสตราจารย์เกียรติคุณพิชณุ ศุภนิมิตร เป็นประธานในการสอบวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ ขอบคุณกัลยาณมิตรที่เชื่อมั่น สนับสนุน ช่วยเหลือเกื้อกูล ให้กำลังใจ และให้คำแนะนำแก่ผู้สร้างสรรค์เสมอมา

หากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ก่อให้เกิดคุณงามความดี สร้างประโยชน์ต่อผู้ที่ทำการศึกษาทั้งด้านแนวความคิด รูปแบบ และเทคนิคในการสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์โดยตรงและทางอ้อม ขออุทิศคุณงามความดีแก่ครูบาอาจารย์ทุกท่านของผู้สร้างสรรค์ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ในทุกแขนงวิชา รวมถึงบิดามารดา ครอบครัว และกัลยาณมิตรของผู้สร้างสรรค์ทุกคน

ณัฐ แพทย์จรัส

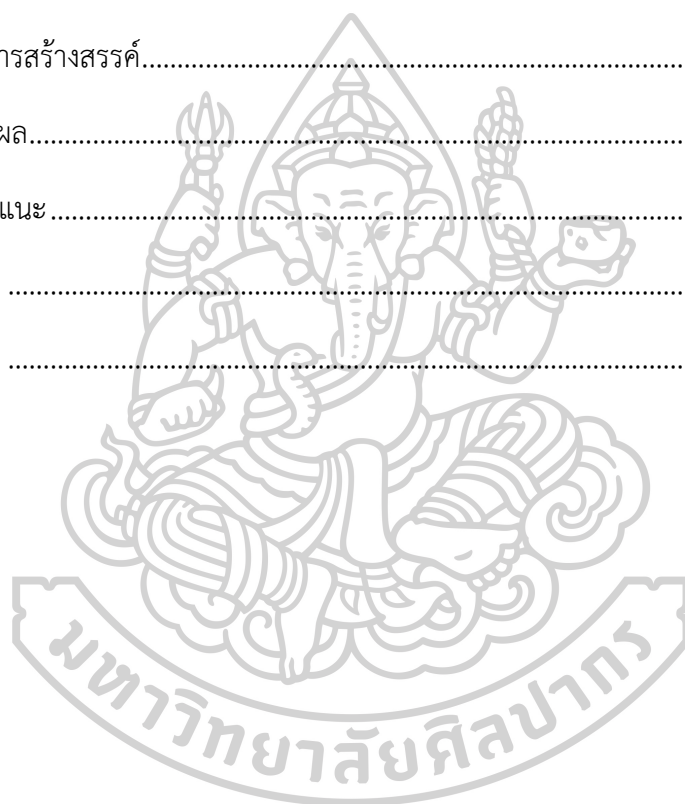
สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1. ความสำคัญของปัญหาและแรงบันดาลใจ	2
2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
3. กรอบแนวคิดในการสร้างสรรค์	4
4. สมมติฐานของการศึกษา.....	5
5. ขอบเขตการสร้างสรรค์	5
6. ขั้นตอน วิธีการในการศึกษาและสร้างสรรค์	6
6.1 ขั้นตอนการศึกษา	6
6.2 ขั้นตอนการสร้างสรรค์	6
7. นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
8. วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	7
9. งบประมาณที่ใช้ในการสร้างสรรค์	7
10. ประโยชน์ที่ได้รับ.....	7
บทที่ 2 เอกสาร ข้อมูลและศิลปกรรมที่เกี่ยวข้อง	8
1.อิทธิพลทางด้านเนื้อหา.....	8

1.1 แนวความคิดเกี่ยวกับความพิการ	8
1.2 ทฤษฎีการวาดเส้น	10
2. รูปแบบและเทคนิควิธีการ.....	20
2.1 จิตรกรรม.....	20
2.2 องค์ประกอบศิลป์	21
2.3 เทคนิคการวาดเส้น	22
3.อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปกรรม	23
3.1 อิทธิพลทางด้านรูปแบบทางศิลปกรรม.....	23
3.2 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน.....	25
David kassan	25
Edgar degas.....	29
Pablo Ruiz Picasso.....	33
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการสร้างสรรค์.....	40
1. แนวความคิดและแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน	40
2. รูปแบบของงานสร้างสรรค์.....	41
3. วิธีการดำเนินงาน.....	41
4. รายละเอียดของระยะเวลาในการดำเนินงาน	45
5. วัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินการ.....	46
5.1 อุปกรณ์	46
6.ขั้นตอนการดำเนินงานและผลงานสำเร็จ	49
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	55
การวิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์.....	55
1. จุดเด่นของผลงาน	56

1.1 วิเคราะห์แนวความคิด	56
1.2 วิเคราะห์การใช้เส้น.....	57
1.3 วิเคราะห์น้ำหนักแสงเงา	61
1.4 วิเคราะห์ความสมดุลของภาพ.....	62
2. จุดที่ควรพัฒนาและพัฒนาและปรับปรุง.....	63
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	64
1.สรุปผลการสร้างสรรค์.....	64
2.อภิปรายผล.....	65
3. ข้อเสนอแนะ	66
รายการอ้างอิง	67
ประวัติผู้เขียน	69

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 กรอบแนวคิดในการสร้างสรรค์.....	4
ตารางที่ 2 วิเคราะห์พัฒนาผลงานระยะก่อนวิทยานิพนธ์	44
ตารางที่ 3 ตารางรายละเอียดของระยะเวลาในการดำเนินงาน	45
ตารางที่ 4 ตารางวิเคราะห์การใช้เส้นผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 1	57
ตารางที่ 5 ตารางวิเคราะห์การใช้เส้นผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 2	58
ตารางที่ 6 ตารางวิเคราะห์การใช้เส้นผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 3	59
ตารางที่ 7 ตารางวิเคราะห์การใช้เส้นผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 4	60
ตารางที่ 8 ตารางวิเคราะห์น้ำหนักแสงเงา.....	61
ตารางที่ 9 ตารางวิเคราะห์ความสมดุล.....	62
ตารางที่ 10 ตารางวิเคราะห์จุดที่ควรพัฒนาและปรับปรุง.....	63

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 : david kassan.....	25
ภาพที่ 2: ผลงานของ david kassan ชื่อผลงาน “Ascet”	26
ภาพที่ 3 : ผลงานของ david kassan ชื่อผลงาน “Ascet”	26
ภาพที่ 4: ผลงานของ david kassan ชื่อผลงาน “Ascet”	27
ภาพที่ 5 : ผลงานของ david kassan ชื่อผลงาน “Ascet”	27
ภาพที่ 6: ผลงานของ david kassan ชื่อผลงาน “Portrait of aubrey”	28
ภาพที่ 7 : ผลงานของ david kassan ชื่อผลงาน “Portrait of aunt dale”	28
ภาพที่ 8 ศิลปิน edgar degas	29
ภาพที่ 9 ผลงานของ edgar degas ชื่อผลงาน “Self portrait (1863)”	30
ภาพที่ 10 ผลงานของ edgar degas ชื่อผลงาน “The collector of prints”	30
ภาพที่ 11 ผลงานของ edgar degas ชื่อผลงาน “Singer in green”	31
ภาพที่ 12 ผลงานของ edgar degas ชื่อผลงาน “After the bath, Woman drying her self”	31
ภาพที่ 13 ผลงานของ edgar degas ชื่อผลงาน “the tub”	32
ภาพที่ 14 ผลงานของ edgar degas ชื่อผลงาน “Portrait of Hilaire Rene de Gas”	32
ภาพที่ 15 ศิลปิน Pablo picasso.....	33
ภาพที่ 16 ผลงานของ pablo picasso ชื่อผลงาน “old beggar with boy”	34
ภาพที่ 17 ผลงานของ pablo picasso ชื่อผลงาน “boy with a pipe”	34
ภาพที่ 18 ผลงานของ pablo picasso ชื่อผลงาน “Family of Saltimbanques”	35
ภาพที่ 19 ผลงานของ pablo picasso ชื่อผลงาน “Les Demoisellers d’Avignon”	35
ภาพที่ 20 ผลงานของ pablo picasso ชื่อผลงาน “girl with a mandalin”	36

ภาพที่ 21 ผลงานของ pablo picasso ชื่อผลงาน “ Guernica ”(ที่มา : เข้าถึงได้จาก http://www.silpa-mag.com , เข้าถึงเมื่อ 7 เมษายน 2562)	36
ภาพที่ 22 ผลงานของ pablo picasso ชื่อผลงาน “ The weeping woman”	37
ภาพที่ 23 ผลงานของ edgar degas ชื่อผลงาน “ The charnel house ”	37
ภาพที่ 24 ภาพถ่ายของเฟรมไม้อัดหลังจากขัดและลงสีพื้น.....	42
ภาพที่ 25 ภาพขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานระยะก่อนวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1	42
ภาพที่ 26 ภาพขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานระยะก่อนวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 2	43
ภาพที่ 27 ภาพขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานระยะก่อนวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 3	43
ภาพที่ 28 แผ่นไม้อัด	46
ภาพที่ 29 ซาโคลแท่ง.....	46
ภาพที่ 30 ดินสอ EE.....	47
ภาพที่ 31 พู่กัน	47
ภาพที่ 32 เกรยอง.....	48
ภาพที่ 33 ดินสอขาว	48
ภาพที่ 34 ภาพขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานระยะก่อนวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1	49
ภาพที่ 35 ภาพขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานระยะก่อนวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 2	49
ภาพที่ 36 ภาพขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานระยะก่อนวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 3	50
ภาพที่ 37 ภาพขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานระยะก่อนวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 4	50
ภาพที่ 38 ภาพวิเคราะห์การใช้เส้นผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 1.....	57
ภาพที่ 39 ภาพวิเคราะห์การใช้เส้นผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 2.....	58
ภาพที่ 40 ภาพวิเคราะห์การใช้เส้นผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 3.....	59
ภาพที่ 41 ภาพวิเคราะห์การใช้เส้นผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 4.....	60

บทที่ 1

บทนำ

คนพิการ ภาพลักษณ์ของคนพิการที่ปรากฏในสื่อยิ่งบ่อยครั้งเท่าไร ย่อมมีผลเท่านั้นในการทำให้ สังคมคิด และเชื่อตามที่เห็น ในบางรายการที่สื่อมุ่งเสนอ เรื่องราวของคนพิการโดยเฉพาะ เช่นใน สารคดีทาง โทรทัศน์นั้น น้อยครั้งมากที่เราจะเห็นภาพคนพิการ เหมือนคนทั่วไป ส่วนใหญ่แล้วจะเป็น การมุ่งเน้นถึง ความเป็นคนพิการและความเป็นผู้มีข้อด้อย หรือไม่ เช่นนั้นก็เป็นคนที่น่าเวทนาหรือไม่ ก็เป็นวีรบุรุษ ในทางกลับกันหากจะมีการนำเสนอเรื่องราวของคนพิการว่าสามารถดำเนินชีวิตได้ด้วย ตัวเองแล้วย่อมจะช่วยให้คนพิการมีตัวตนด้วย อีกทั้งยังช่วยหักล้าง ความคิดทางลบอันเป็นปกติวิสัย ของคนทั่วไปที่มีต่อคนพิการด้วย การเสริมสร้างสมรรถภาพหรือการเสริมสร้างความสามารถของคน พิการให้มีสมรรถภาพดีขึ้น โดยอาศัยวิธีการทางการแพทย์ การศึกษา สังคม และการฝึกอาชีพ เพื่อให้ คนพิการได้มีโอกาสทำงานหรือดำรงชีวิตในสังคมทัดเทียมคนทั่วไป เพื่อส่งเสริมให้ผู้พิการเกิดความรู้อ ความเข้าใจในสิทธิประโยชน์ที่ตนพึงได้รับ และสนับสนุนให้ผู้พิการได้เกิดการพัฒนาศักยภาพของตน เพื่อลดภาระต่อการดูแลช่วยเหลือของครอบครัวและสังคม เพื่อส่งเสริม สนับสนุนให้คนพิการ อาสาสมัคร และผู้ที่เกี่ยวข้องกับคนพิการมีการรวมกลุ่มเป็นเครือข่ายเพื่อให้เกิดความเข้มแข็งในการ ช่วยเหลือดูแลสุขภาพและมีการบริหารจัดการเพื่อเข้าถึงการรับบริการได้อย่างมีประสิทธิภาพและ กว้างขวาง เพื่อส่งเสริมให้เกิดการประสานงานร่วมกันระหว่างหน่วยบริการและกลุ่มผู้พิการในพื้นที่ ต่าง ๆ เพื่อการเข้าถึงการบริการฟื้นฟูสมรรถภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปัจจัยหลักคือ การสร้าง ความตระหนักในปัญหาความพิการและตระหนักในการมีส่วนร่วมของครอบครัว และชุมชน การ ประสานทรัพยากรเพื่อการพัฒนาและฟื้นฟูคนพิการ การพัฒนาทักษะและความรู้เฉพาะด้านให้แก่ สมาชิกในชุมชน การให้คนพิการและครอบครัวมีส่วนร่วมในกระบวนการทำโครงการพัฒนาศักยภาพ คนพิการในชุมชน ตั้งแต่การวางแผน การอำนวยความสะดวก การประเมินผล การปฏิบัติการ ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมพัฒนาตามแนวคิดที่เป็นหลักการบริหาร การพัฒนาที่ยั่งยืนคุณค่าของงานคือ การเสริมสร้าง กระบวนการเรียนรู้ของชุมชน โดยชุมชน เพื่อชุมชน การจัดการทรัพยากรที่ประหยัดและมี ประสิทธิภาพ การสนับสนุนการปรับทัศนคติในทางบวกแก่คนในชุมชนและตัวคนพิการเอง การ สนับสนุนโอกาสและสิทธิของคนพิการ การสนับสนุนการฟื้นฟูสภาพทุกส่วนตามศักยภาพที่มีอยู่ของ คนพิการ การสนับสนุนให้คนพิการอยู่ร่วมกับชุมชนในฐานะสมาชิกที่เสมอภาคในชุมชน มีความสุข และความอบอุ่น สิ่งเหล่านี้จึงเป็นแรงบันดาลใจให้ข้าพเจ้าสร้างสรรค์งานชุดนี้ขึ้นมา โดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อแสดงมุมมองของคนพิการในแบบที่ข้าพเจ้ารู้สึก เสนอรูปแบบการดำเนินชีวิตของคนพิการที่ดำเนิน ด้วยตัวเองเป็นผลงานวิทยานิพนธ์ที่มีชื่อว่า “การดำเนินชีวิตกับความทุกข์พลภาพ ” (life and disability through conversation)

1. ความสำคัญของปัญหาและแรงบันดาลใจ

ผู้วิจัยเกิดในครอบครัวที่มีพื้นฐานของการให้ จึงมีความรู้สึกอ่อนไหวต่อสิ่งต่างๆ รวมถึงนิสัยส่วนตัวของผู้วิจัย ในสมัยที่เป็นเด็กครั้งแรกที่สัมผัสกับผู้พิการอย่างใกล้ชิด ผู้วิจัยและครอบครัวได้เดินทางส่งมอบช่วยเหลือ บริจาคสิ่งของที่จำเป็นในการช่วยเหลือคนพิการ ไม่ว่าจะเป็นเสื้อผ้า ฝาของกระป๋องที่สามารถนำไปเป็นส่วนประกอบในการทำขาเทียม สิ่งอุปโภคบริโภคคนานาชนิด ครอบครัวและตัวผู้วิจัยได้ปฏิบัติเช่นนั้นมาตลอด จึงถูกปลูกฝังให้เป็นผู้ที่มีนิสัยการให้และเมตตาตาสงสาร ประสบการณ์ต่างๆในชีวิตล้วนหล่อหลอมให้เกิดเป็นทัศนคติ มุมมอง การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้พิการทำให้เกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน

คนพิการเป็นคนที่มีความผิดปกติ หรือบกพร่องทางร่างกายทางสติปัญญาทางจิตใจ เป็น การสูญเสียหรือความผิดปกติของโครงสร้างของร่างกาย ที่สังเกตหรือเห็นได้ชัดตั้งนั้นความบกพร่องจะพิจารณาที่ “อวัยวะ” หรือ “ระบบการทำงาน” ของส่วนต่างๆ ของมนุษย์เช่นตาบอดหูหนวกเป็นใบ้ อัมพาต ออทิสติก ความยากลำบากในการกระทำกิจกรรมของแต่ละบุคคล เมื่อเปรียบเทียบกับบุคคลทั่วไปที่มีสุขภาพปกติในวัยเดียวกันควรจะทำให้ อาจมีความยากลำบากได้ตั้งแต่ระดับเล็กน้อยจนถึงระดับมากตั้งนั้นข้อจำกัดในการทำกิจกรรมจะพิจารณาที่ “ความสามารถ” ของบุคคลโดยรวมว่าสามารถทำกิจกรรมหนึ่งๆจนเสร็จสิ้นได้หรือไม่ เป็นปัญหาที่บุคคลประสบเมื่ออยู่ในสถานการณ์หนึ่งของชีวิตโดยเปรียบเทียบสิ่งที่บุคคลนั้นทำได้กับสิ่งที่คาดหวังว่าบุคคลที่ไม่มีความพิการสามารถทำได้ ในสังคม หรือวัฒนธรรมเดียวกันเช่นการประกอบอาชีพการเดินทาง การดูแลบุตรการทำงานบ้านและการเข้าร่วมกิจกรรมในชุมชน ประเภทของคนพิการคนพิการแต่ละประเภทมีรายละเอียดความพิการ ในประกาศกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เรื่องประเภทและหลักเกณฑ์ความพิการ แบ่งตามกลุ่มของคนพิการได้ดังนี้

พิการทางการมองเห็น หรือ ตาบอด หมายถึง การที่บุคคลมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม ซึ่งเป็นผลมาจากการมีความบกพร่องในการเห็น เมื่อตรวจวัดการเห็นของสายตาข้างที่ตีกว่าเมื่อใช้แว่นสายตารธรรมดาแล้ว อยู่ในระดับแยกกว่า 3 ส่วน 60 เมตร (3/60) หรือ 20 ส่วน 400 ฟุต (20/400) ลงมาจนกระทั่งมองไม่เห็นแม้แต่แสงสว่าง หรือมีลานสายตาแคบกว่า 10 องศา 1.2ตาเห็นเลือนราง หมายถึง การที่บุคคลมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม ซึ่งเป็นผลมาจากการมีความบกพร่องในการเห็นเมื่อตรวจวัดการเห็นของสายตาข้างที่ตีกว่า เมื่อใช้แว่นสายตารธรรมดาแล้ว อยู่ในระดับตั้งแต่ 3 ส่วน 60 เมตร (3/60) หรือ 20 ส่วน 400 ฟุต (20/400) ไปจนถึงแยกกว่า 6 ส่วน 18 เมตร (6/18) หรือ 20 ส่วน 70 ฟุต (20/70) หรือมีลานสายตาแคบกว่า 30 องศา

พิการทางการได้ยิน แบ่งได้เป็น 2 ประเภทได้แก่ (1) หูหนวก หมายถึง การที่บุคคลมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม ซึ่งเป็นผลมาจากการมีความบกพร่องในการได้ยินจนไม่สามารถรับข้อมูลผ่านทางทางการได้ยิน เมื่อตรวจการได้ยิน โดยใช้คลื่นความถี่ที่ 500 เฮิรตซ์ 1000 เฮิรตซ์ และ 2000 เฮิรตซ์ ในหูข้างที่ได้ยินดีกว่าจะสูญเสียการได้ยินที่ความดังของเสียง 90 เดซิเบลขึ้นไป (2) หูตึง หมายถึง การที่บุคคลมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม ซึ่งเป็นผลมาจากการมีความบกพร่องในการได้ยิน เมื่อตรวจวัดการได้ยิน โดยใช้คลื่นความถี่ที่ 500 เฮิรตซ์ 1000 เฮิรตซ์ และ 2000 เฮิรตซ์ ในหูข้างที่ได้ยินดีกว่าจะสูญเสียการได้ยินที่ความดังของเสียงน้อยกว่า 90 เดซิเบลลงมาจนถึง 40 เดซิเบล หรือ พิการทางการพูดสื่อสาร ความบกพร่องทางการพูด ความบกพร่องทางการพูด ความบกพร่องทางการพูด หมายถึง ความผิดปกติในด้านความ ชัดเจนในการปรุงแต่งระดับและคุณภาพของเสียง จังหวะและขั้นตอน ของเสียงพูด ซึ่งพิจารณาได้ 3 ด้าน ดังนี้ 1. ความบกพร่องในด้านการปรุงเสียง 2. ความบกพร่องของเสียงพูด 3. ความบกพร่องของจังหวะและขั้นตอนของเสียงพูด ความผิดปกติด้านการออกเสียงออกเสียงผิดเพี้ยนไปจากมาตรฐานของภาษาเดิม เช่น พูดเสียงขึ้นจมูก เนื่องมาจากอิทธิพลของภาษาถิ่นเพิ่มหน่วยเสียงเข้าในคอโดยไม่จา เป็นเอาเสียงหนึ่งมาแทนอีกเสียงหนึ่งเช่น กวาด ออกเสียงเป็น ฟาด ความผิดปกติด้านเสียงระดับเสียงเช่น การพูดเสียงสูงเกินไปต่างเกินไปหรือพูดระดับเสียงเดียวกันหมด ความดังเช่น พูดเสียงดังมากหรือเบามากจนเกินไปคุณภาพของเสียง เช่น พูดเสียงแตกพร่าเสียงแหบเสียงหอบ ความผิดปกติด้านจังหวะเวลาของการพูด เช่น การพูดเร็วการพูดติดอ่าง ผู้วิจัยเห็นความมีปัญหาในการดำเนินชีวิตของผู้พิการและสะท้อนให้เห็นถึงสังคมปัจจุบันที่ยังมองผู้พิการว่าเป็นผู้ด้อยประสิทธิภาพในการดำเนินชีวิต ส่งผลให้ผู้วิจัยได้ศึกษาการดำเนินชีวิตของผู้พิการและอยากนำเสนอการดำเนินชีวิตของผู้พิการที่สามารถช่วยเหลือตัวเองอยู่ในสังคมได้อย่างคนปกติทั่วไป

ความพิการนั้นส่งผลต่อการใช้ชีวิตเป็นอย่างมากหากปราศจากครอบครัวคอยดูแล แต่ถึงกระนั้นก็ยังผู้พิการอีกมากมายที่ขาดครอบครัวคอยช่วยเหลืออุปการะในด้านต่างๆ ทำให้ต้องดิ้นรนสู้ชีวิตด้วยตัวเองและสิ่งเหล่านั้นคือแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ของผู้วิจัยเพื่อนำเสนองานในรูปแบบจิตรกรรมวาดเส้น 2 มิติ

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานแรงบันดาลใจแนวคิดรูปแบบการสร้างผลงานวาดเส้นที่สะท้อนแนวคิดในเรื่องการดำเนินชีวิตของผู้พิการและนำเสนอเป็นงานสร้างสรรค์
2. เพื่อสร้างสรรค์ผลงานที่สะท้อนแนวคิดโดยการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมวาดเส้นบนแผ่นไม้

3. กรอบแนวคิดในการสร้างสรรค์

ตารางที่ 1 กรอบแนวคิดในการสร้างสรรค์

ทฤษฎี/แนวคิด	อิทธิพลทางศิลปกรรม	แรงบันดาลใจ	เทคนิค	รูปแบบ
<p>- ลัทธิ realism</p> <p>ศิลปะสำนึกนิยม โดยทั่วไปหมายถึง การสร้างงานที่เหมือนจริงดังที่ปรากฏอยู่ในธรรมชาติ รวมถึง การสร้างสรรค์ภาพงานในเชิงวิพากษ์วิจารณ์สังคม (แหล่งที่มา : angiegrouop, 2562)</p> <p>- ทฤษฎีองค์ประกอบศิลป์ องค์ประกอบศิลป์ (Composition) คือ การนำสิ่งต่างๆ มาประยุกต์ และดัดแปลงผนวกความสร้างสรรค์ ของแต่ละบุคคล (แหล่งที่มา : กุลนิตา เหลือบจำเจริญ, 2562)</p>	<p>- david kassan</p> <p>สร้างสรรค์งานที่เกี่ยวกับการช่วยเหลือคน ผลงานส่วนใหญ่จะเป็นรูปของผู้ประรอดชีวิตในเหตุการณ์รุนแรง แหล่งที่มา : david kassan visualartist, 2562)</p> <p>- Edgar Degas ศิลปินที่ส่งผลกระทบต่องานในลักษณะท่าทางของตัวงานมีความเคลื่อนไหวและท่าทางที่งดงาม (ที่มา : takieng, 2562)</p> <p>- Pablo Ruiz Picasso ได้รับอิทธิพลในยุค blue period ซึ่งผลงานในช่วงนั้นของ ปิกัสโซ่ดูหม่นหมองและมีความสงบน่าสนใจ (แหล่งที่มา : biography artist, 2562)</p>	<p>- การดำเนินชีวิตของคนพิการและมุมมองที่มีต่อผู้พิการในสังคมที่มองว่าคนพิการเป็นผู้ที่ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองในการดำเนินชีวิตได้ ทำให้ผู้วิจัยมีความคิดที่จะเปลี่ยนมุมมองของคนในสังคมในเรื่องการดำเนินชีวิตของผู้พิการ</p>	<p>- จิตรกรรมวาดเส้นด้วยถ่านและดินสอบนไม้</p> <p>ข้าพเจ้าแบ่งงานเป็น 3 ส่วน ดังนี้ 1.นำไม้มาขัดและรองพื้นด้วยสีเทา</p> <p>2.นำภาพร่างลงบนแผ่นไม้ วัดสัดส่วนตามจริง และเขียนลงบนแผ่นไม้</p> <p>3.นำเสนอกระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน</p>	<p>-จิตรกรรมวาดเส้น โดยปรับแต่งให้เป็นโทนสี ขาว เทา ดำ เป็นรูปแบบเฉพาะตัวของข้าพเจ้าเพื่อสื่อให้เห็นความรู้สึก มุมมองที่มีต่อคนพิการในสังคมที่ต้องดำเนินชีวิตด้วยกระบวนการสร้างสรรค์</p>

ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “การดำเนินชีวิต กับ ความทุกข์สภาพ”
ที่เสนอในรูปแบบจิตรกรรมวาดเส้น จำนวน 4 ชิ้น

4. สมมติฐานของการศึกษา

การสร้างสรรคงานศิลปะในครั้งนี้ แสดงให้เห็นถึงการดำเนินชีวิตของผู้พิการในสังคม คนพิการนั้นนอกจากมีความบกพร่องทางร่างกายบางส่วนแล้ว ไม่มีอะไรแตกต่างไปจากคนทั่วไป คนพิการมีชีวิตจิตใจความรู้สึก เหมือนกับคนอื่น ต้องการได้รับการศึกษาฝึกอาชีพและฝึกงานทำ ต้องการไปไหนมาไหนได้อย่างอิสระ ต้องการดำรงชีวิตอยู่อย่างคนปกติและเป็นส่วนหนึ่งของสังคมไทยไม่ต้องการเป็นภาระของใครแต่คนส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเรื่องคนพิการน้อยและยึดมั่น ในความเชื่อดั้งเดิมว่า คนพิการเป็นเรื่องของบาปกรรม กล่าวคือคนพิการหรือบุพการีของคนพิการเคยสร้างกรรมทำบาป ไว้จึงเกิดคนพิการในครอบครัวและเป็นภาระของครอบครัวที่ต้องเลี้ยงดูไปตลอดชีวิต ดังนั้น จึงเกิดเจตคติเชิงลบแก่คนพิการมองว่าคนพิการเป็นคนที่ไม่สามารถทำ อะไรได้ก่อให้เกิดการจำกัดสิทธิของคนพิการ จากการมีเจตคติเชิงลบต่อคนพิการดังกล่าวเป็นเหตุให้คนพิการเป็นผู้เสียเปรียบและเป็น ผู้ด้อยโอกาสในสังคมขาดการคุ้มครองสิทธิใด ๆ ดังนั้น คนพิการทางสายตาในกลุ่มหนึ่งจึงรวมกลุ่มกัน เพื่อให้ได้รับสิทธิและมีโอกาสที่พึงมีพึงได้เช่นบุคคลทั่วไปในสังคม

5. ขอบเขตการสร้างสรรค

ขอบเขตทางด้านเนื้อหา ผลงานชุดนี้นำเสนอสภาพของคนพิการทางสายตา การได้ยิน และการพูด ในมุมมองของสังคมเป็นบุคคลที่ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้แต่ในทางกลับกันคนพิการนั้นล้วนเหมือนกับคนทั่วไปช่วยเหลือตัวเองได้ดำเนินชีวิตอยู่ได้ด้วยงานของแต่ละคนสะท้อนให้เห็นถึงความเท่าเทียมของคนพิการและผู้คนในสังคม

ขอบเขตทางด้านรูปแบบ สร้างสรรคผลงานจิตรกรรมวาดเส้น 2 มิติ บนแผ่นไม้ ที่มีลักษณะเหมือนจริงรายละเอียดบางอย่างแสดงออกถึงความพิการและเพิ่มเติมทोनสีเพื่อให้ผลทางด้านเนื้อหาและรูปแบบที่มีลักษณะเฉพาะ

ขอบเขตทางด้านเทคนิค วัสดุดินสอถ่านบนแผ่นไม้ มีการทาสีรองพื้นบนแผ่นไม้อัด ขัดและรองพื้นหลายๆรอบ เพื่อให้มีพื้นผิวที่เรียบเนียน

6. ขั้นตอน วิธีการในการศึกษาและสร้างสรรค์

มีการศึกษาข้อมูลและผลงานศิลปะของศิลปินที่มีความประทับใจ แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูล แนวคิดทางการดำเนินชีวิตของศิลปินถ่ายทอดผ่านผลงานศิลปะ ให้เกิดเป็นกระบวนการสร้างสรรค์ อันเป็นเรื่องเกี่ยวกับความรู้สึกภายในและความประทับใจที่มีต่อผู้พิการ

6.1 ขั้นตอนการศึกษา

6.1.1 ศึกษาข้อมูลคนพิการในชุมชน

6.2.2 ลงพื้นที่ไปตามชุมชนต่างๆที่มีคนพิการอาศัยอยู่

6.3.3 สัมภาษณ์พูดคุยและสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินชีวิต

6.4.4. จัดบันทึกและนำข้อมูลมาวิเคราะห์และประมวลผล

6.2 ขั้นตอนการสร้างสรรค์

6.1.1 คัดเลือกภาพต้นแบบ

6.2.2 นำเสนอภาพต้นแบบกับอาจารย์ที่ปรึกษา

6.3.3 นำภาพที่คัดเลือกมาขยายเป็นขนาดจริง

6.4.4 รongพื้นวัสดุที่จะวาดภาพร่าง

6.5.5 ร่างภาพลงบนแผ่นไม้ที่รองพื้นไว้

7. นิยามศัพท์เฉพาะ

7.1 จิตรกรรมวาดเส้น หมายถึง ผลงานศิลปะที่แสดงออกด้วยการขีดเขียน การวาด และระบายสี เพื่อให้เกิดภาพ เป็นงานศิลปะที่มี 2 มิติ เป็นรูปแบบไม่มีความลึกหรืออนุหนา แต่สามารถเขียนลงตาให้เห็นว่ามีความลึกหรืออนุได้

7.2 สัจนิยม หมายถึง ทศนศิลป์ และ วรรณกรรมที่แสดงตัวแบบหรือเรื่องราวตามที่ปรากฏในชีวิตประจำวันโดยปราศจากการสร้างเสริมหรือการตีความหมาย และหมายถึงงานศิลปะที่เผยให้เห็นถึงความเป็นจริงที่อาจจะเน้นความเป็นอปลักษณ์ด้วย

7.3 “การดำเนินชีวิต กับ ความทุกข์ทรมาน” หมายถึง การนำเสนอเรื่องราวการดำเนินชีวิตของคนพิการในสังคมในมุมมองของผู้สร้างสรรค์วิถยานิพนธ์ชุดนี้

8. วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์

8.1 วัสดุที่ใช้ในการสร้างสรรค์

- 8.1.1 ดินสอ EE
- 8.1.2 ซาโคลแบบแท่ง
- 8.1.3 เกรยอง
- 8.1.4 ผงถ่าน
- 8.1.5 ดินสอขาว

8.2 อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์

- 8.2.1 แผ่นไม้อัด
- 8.2.2 ไม้เส้น
- 8.2.3 สีทาบ้าน
- 8.2.4 แมกยิ้ง
- 8.2.5 ตะปู

9. งบประมาณที่ใช้ในการสร้างสรรค์ ประมาณ 40,000 บาท โดยจำแนกเป็น

10.1 ค่าวัสดุที่ใช้ในการสร้างสรรค์	10,000	บาท
10.2 ค่าอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์	10,000	บาท
10.3 ค่าจัดทำเอกสาร	20,000	บาท
รวมทั้งสิ้น	40,000	บาท

10. ประโยชน์ที่ได้รับ

- 1.สามารถสร้างผลงานสร้างสรรค์ที่สะท้อนถึงผู้พิการในสังคมที่มีความบกพร่องทางด้านสายตา การได้ยินและการพูด
- 2.ได้รับความเข้าใจทางด้านการศึกษารูปแบบในการแสดงออกโดยการสร้างสรรค์ผลงาน จิตรกรรมวาดเส้น 2 มิติ

บทที่ 2

เอกสาร ข้อมูลและศิลปกรรมที่เกี่ยวข้อง

การสร้างสรรคผลงานวิทยานิพนธ์ ชุด “ การดำเนินชีวิต กับ ความทุกข์ทรมาน ” นี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้ โดยสามารถ จำแนกข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ได้ดังนี้

- 1.อิทธิพลด้านเนื้อหา
  - 1.1 แนวความคิดเกี่ยวกับความพิการ
  - 1.2 ทฤษฎีการวาดเส้น
- 2.รูปแบบและเทคนิควิธีการ
  - 2.1 จิตรกรรม
  - 2.2 การจัดองค์ประกอบศิลป์
  - 2.3 เทคนิคการวาดเส้น
- 3.อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปกรรม
  - 3.1อิทธิพลทางด้านรูปแบบทางศิลปกรรม
  - 3.2อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

1.อิทธิพลทางด้านเนื้อหา

1.1 แนวความคิดเกี่ยวกับความพิการ

คนพิการนั้นนอกจากมีความบกพร่องทางร่างกายบางส่วนแล้ว ไม่มีอะไรแตกต่างไปจาก คนทั่วไป คนพิการมีชีวิตจิตใจความรู้สึก เหมือนกับคนอื่น ต้องการได้รับการศึกษาฝึกอาชีพและ มีงานทำ ต้องการไปไหนมาไหนได้อย่างอิสระ ต้องการดำรงชีวิตอยู่อย่างคนปกติและเป็นส่วน หนึ่งของสังคมไทยไม่ต้องการเป็นภาระ ของใครแต่คนส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเรื่องคน พิการน้อยและยึดมั่น ในความเชื่อดั้งเดิมว่า คนพิการเป็นเรื่องของบาปกรรม กล่าวคือคนพิการ หรือบุพการีของคนพิการเคยสร้างกรรมทำบาป ไว้จึงเกิดคนพิการในครอบครัวและเป็นภาระ ของครอบครัวที่ต้องเลี้ยงดูไปตลอดชีวิต ดังนั้น จึงเกิดเจตคติเชิงลบแก่คนพิการมองว่าคนพิการ เป็นคนที่ไม่สามารถทำ อะไรได้ก่อให้เกิดการ จากัดสิทธิของคนพิการ จากการมีเจตคติเชิงลบต่อ คนพิการดังกล่าวเป็นเหตุให้คนพิการเป็นผู้เสียเปรียบและเป็น ผู้ด้อยโอกาสในสังคมขาดการ ค้ำครองสิทธิใด ๆ ดังนั้น คนพิการทางสายตากลุ่ม หนึ่งจึงรวมกลุ่มกัน เพื่อให้ได้รับสิทธิและมี โอกาสที่พึงมีพึงได้เช่นบุคคลทั่วๆ ไปในสังคม

บุคคลกลุ่มนี้ได้รวมตัวกันก่อตั้งสมาคมคนตาบอดกรุงเทพ 2 ขึ้นเป็นครั้งแรกในประเทศไทย เมื่อ พ.ศ. 2510 โดยได้รับความช่วยเหลือและสนับสนุนจากนางสาว เจนิวีฟี คอลฟิลด์ สตรีตาบอดชาวอเมริกา ต่อมาได้เปลี่ยนชื่อเป็นสมาคมคนตาบอดแห่งประเทศไทย 3 เป็นองค์กรแรกของคนพิการที่ก่อตั้งโดยคนพิการ บริหารงาน โดยคนพิการและเพื่อประโยชน์ของคนพิการทั้งหมด ต่อมา มีคนพิการประเภทอื่น ๆ รวมตัวกัน เช่น ศูนย์ชมรมศิษย์เก่าโรงเรียนสอนคนหูหนวกและได้พัฒนาขึ้นมาเป็นสมาคมคนหูหนวก แห่งประเทศไทยมิสเจนิวีฟี คอลฟิลด์ สตรีตาบอดชาวอเมริกัน เป็นผู้ริเริ่มก่อตั้งโรงเรียน เมื่อวันที่ 12 มกราคม 2482 ใช้ชื่อว่า โรงเรียนสอนคนตาบอด โดยใช้บ้านหลังเล็กๆ ที่ถนนคอกขะศาลาแดงนับเป็นโรงเรียนสอนเด็กพิการแห่งแรกในประเทศไทยและแห่งแรกในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ต่อมา มีผู้จิตกุศลช่วยเหลือและสนับสนุนในการสงเคราะห์ผู้บกพร่องทางการเห็นร่วมกัน จัดตั้งมูลนิธิชื่อมูลนิธิช่วยให้ การศึกษาแก่คนตาบอดในประเทศไทยเมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม 2482 นับเป็นมูลนิธิช่วยเหลือคนพิการแห่งแรกในประเทศไทย โดยมีหลวงเลขาวิจารณ์ เป็นนายกมูลนิธิ¹

แต่เดิม สมาคมคนตาบอดแห่งประเทศไทยได้ก่อตั้งในนามของสมาคมคนตาบอดกรุงเทพ เมื่อวันที่ 25 เมษายน พ.ศ. 2510 เกิดขึ้นจากคำปรารภของ มิสเจนิวีฟี คอลฟิลด์ สตรีตาบอดชาวอเมริกันผู้ริเริ่มก่อตั้งโรงเรียนสอนคนตาบอดขึ้นเป็นครั้งแรกในประเทศไทยโดยได้รับความอนุเคราะห์จากมูลนิธิ ช่วยคนตาบอดแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์ให้ใช้โรงเรียนสอนคนตาบอด เป็นสถานที่ติดต่อชั่วคราว ต่อมาเพื่อให้เป็นการเหมาะสมแก่สภาพของสมาคมฯ ที่ขยายตัวเติบโตขึ้นเป็นลำดับมา และเพื่อให้เป็นการสอดคล้องรองรับกับวัตถุประสงค์หลัก ดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการบริหารสมาคมฯ จึงได้มีความเห็นชอบให้ดำเนินการขอแก้ไขการจดทะเบียนจากสมาคมคนตาบอดกรุงเทพ เป็นสมาคมคนตา บอดแห่งประเทศไทย ซึ่งต่อมาได้รับอนุญาตอย่างเป็นทางการให้เปลี่ยนแปลงชื่อสมาคมใหม่ เมื่อวันที่ 4 มิถุนายน พ.ศ.2524 4 สมาคมคนหูหนวกแห่งประเทศไทยได้นำมาจากศูนย์ชุมนุมศิษย์เก่าโรงเรียนสอนคนหูหนวกดุสิต ต่อมาได้เปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนเศรษฐเสถียรเมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม พ.ศ.2512 มีศิษย์เก่าจากโรงเรียนเศรษฐเสถียร โรงเรียนสอนคนหูหนวกทุ่งมหาเมฆ โรงเรียนสอนคนหูหนวกขอนแก่น โรงเรียนสอนคนหูหนวกตากและ โรงเรียนสอนคนหูหนวกสงขลาจำนวน 93 คนมาร่วมประชุมก่อตั้งศูนย์ใช้พื้นที่ภายในโรงเรียนเศรษฐเสถียรเป็นสำนักงานศูนย์ชุมนุมศิษย์เก่าโรงเรียนสอนคนหูหนวกดังกล่าว ต่อมาเมื่อวันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2524 ได้ย้ายสำนักงานออกจากโรงเรียนเศรษฐเสถียรมาเข้าบ้านเลขที่ 9/1 ซอยสุขุมวิท 51 และ

¹ "มูลนิธิคอลฟิลด์เพื่อคนตาบอด." เข้าถึงเมื่อ สืบค้นเมื่อวันที่ 3 เมษายน 2562 จาก www.caulfield-blind.org/index.php.

ดำเนินการจดทะเบียน โดยได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติเมื่อวันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2526 และกองตำรวจสันติบาล 20 ใน พ.ศ. 2518 องค์การสหประชาชาติได้ประกาศปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิคนพิการ ค.ศ. 1975 และประกาศให้ พ.ศ. 2524 เป็นปีคนพิการสากล (United Nations International Year of Disabled Persons, 1981 หรือ IYDP) เพื่อให้รัฐสมาชิกทั่วโลกได้ตระหนักถึงสิทธิของคนพิการ โดยได้เน้นเรื่องความเสมอภาค แห่งสิทธิและโอกาส หมายถึง การที่คนพิการจะต้องสามารถใช้ชีวิตในสังคมได้เช่นเดียวกับ บุคคลทั่วไป และเป็นหน้าที่ของสังคมหรือรัฐที่จะต้องจัดกฎหมายที่ สิทธิหรืออุปสรรคต่าง ๆ เพื่อที่จะทำให้คนพิการมีส่วนร่วมในสังคมอย่าง เต็มที่นับตั้งแต่บัดนั้นมาคนพิการเริ่มตื่นตัวมากขึ้นเนื่องจากสภาพสังคมได้เปลี่ยนแปลงไป คนพิการต้องต่อสู้เพื่อสิทธิของตนเองมากขึ้น จึงมีผลให้องค์กรของคนพิการเกิดขึ้นอีกหลายองค์กร 5 นอกจากนั้นยังมีการเคลื่อนไหวของกลุ่มคนพิการระดับนานาชาติ²

เมื่อองค์กร Rehabilitation International (RI) ประกาศไม่รับบัญญัติที่จะให้คนพิการเข้าร่วมการประชุมด้วย กลุ่มคนพิการจึงได้มีการรวมตัวกันก่อตั้งเป็นองค์กรคนพิการสากลมีการประชุมครั้งแรกที่สาธารณรัฐสิงคโปร์โดยมีผู้แทนจากประเทศไทยรวม 4-5 คน เข้าร่วมประชุมด้วยและหลังจากการประชุมดังกล่าว ประเทศไทยเกิดการรวมตัวกัน ของคนพิการเพื่อต่อสู้เรียกร้องความเป็นธรรม รวบรวมคนพิการที่มีความสามารถและความพร้อมก่อตั้งเป็นสมาคมคนพิการแห่งประเทศไทย หรือ DPI Thailand ใน พ.ศ. 2526 โดยได้มีการจัด ประชุมครั้งแรกที่จังหวัดเชียงใหม่³

1.2 ทฤษฎีการวาดเส้น

เส้น เป็นคำที่มีความหมายโดยปกติของการรับรู้อยู่แล้วว่า เป็น วัตถุ สิ่งของ ที่มีลักษณะ ยาว หรือเป็นสาย และมีความชัดเจนขึ้นอีกถ้าไปผสมกับคำใดเข้า เช่น เส้นหมี่ เส้นทางเดินรถ เส้นไหม เส้นเลือด เส้นเชือก ฯลฯ แต่ถ้าในทางการขีดเขียนหรือวาด จะถือว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญมาก ที่จะทำให้เกิดภาพต่างๆขึ้น เพื่อการสร้างสรรค์ ออกแบบผลงานต่างๆ ซึ่งเกิดจากการใช้เครื่องมือเข้าช่วย ขีด ลาก วาด ได้แก่ ดินสอ ปากกา พู่กัน ฯลฯ โดยในพื้นที่รองรับส่วนใหญ่จะเป็นกระดาษ ขนาดของเส้น จะขึ้นอยู่กับขนาดของอุปกรณ์นั้นๆการเกิดของ

² "มูลนิธิคอลฟิลด์เพื่อคนตาบอด." เข้าถึงเมื่อ สืบค้นเมื่อวันที่ 3 เมษายน 2562, จาก www.caulfield-blind.org/index.php 1-2.

³ "มูลนิธิคอลฟิลด์เพื่อคนตาบอด." เข้าถึงเมื่อ สืบค้นเมื่อวันที่ 3 เมษายน 2562 จาก www.caulfield-blind.org/index.php,1-3.

เส้นถ้ามองอีกมุมหนึ่งในองค์ประกอบของการออกแบบ อาจกล่าวได้อีกแง่หนึ่งว่า เส้นคือ จุดที่เคลื่อนที่ และต่อเนื่องบนที่ระนาบหรือบนแผ่นกระดาษ ถ้าเส้นปรากฏเป็นตัวอักษรก็จะเป็นภาษาเขียนของมนุษย์ที่สื่อสารกัน แต่ถ้าเส้นถูกวาดอย่างมีทิศทาง มีความหมายเป็นรูปร่าง ก็จะเกิดเป็นภาพต่างๆ เพื่อสื่อความหมายหรือเพื่อการสร้างสรรค์งาน ก็จะเป็นขบวนการสร้างภาพที่อาศัยทักษะฝีมือ มีความสัมพันธ์กับการคิดที่ต้องใช้ สติปัญญาจะเห็นได้ว่า การวาดเส้น เป็นการถ่ายทอดความคิดออกเป็นรูปภาพที่ทำได้ สะดวก และ รวดเร็ว ส่วนจะได้ความหมาย หรือเหมือน ถูกต้องมากน้อยเพียงใด ก็ขึ้นอยู่กับทักษะฝีมือ วาดเส้นเป็นคำผสมซึ่งพอจะแยกความหมายได้เป็น 2 คำ คือ วาด เป็นการกระทำให้เกิดภาพ โดยใช้มือจับอุปกรณ์ ชีต เขียน ถู ไถ ฯลฯ มากกว่าการเขียนเป็นตัวอักษร หรือข้อความ เส้น เป็นวัตถุ สิ่งของ หรือ รอย ที่มีลักษณะยาว ถ้าในงานออกแบบ เส้น จะเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการสร้างผลงานธรรมชาติของเส้น⁴

ผลงานของการวาดเส้น จะให้ความรู้สึกต่างๆมากมาย ตั้งแต่พื้นฐานง่ายๆจนถึงเนื้อหาที่ซับซ้อนจะเห็นได้ว่า การวาดเส้น เป็นพื้นฐานหลักในการถ่ายทอด ความคิด ออกเป็น รูปร่าง รูปภาพ ไม่เพียงแต่ผู้ที่เรียนทางด้านศิลปะ ออกแบบ ผู้สนใจทั่วไป แม้แต่มนุษย์ยุคโบราณก็ยัง ชีตเขียนเป็นภาพสะท้อนเรื่องราวต่างๆ บนเพดาน หรือผนังถ้ำ เป็นการแสดงให้เห็นถึง สติปัญญา ความสามารถของทักษะฝีมือ และวิธีการถ่ายทอดที่เป็นคุณสมบัติส่วนหนึ่งของมนุษย์ บางคนอาจวาดเส้นถ่ายทอดได้ดี บางคนอาจมีปัญหา แต่การฝึกฝนอย่างมีหลักการก็จะเป็นแนวทางหนึ่งที่ทำให้เกิดทักษะฝีมือ ประวัติการวาดเส้น

มนุษย์ได้สร้างสิ่งต่างๆมากมาย ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และก็สร้างกันต่อไปในอนาคต อย่างไม่หยุดนิ่ง ในยุคแรกของมนุษย์สิ่งที่สร้างก็เพื่อการดำรงชีพ หาอาหาร ต่อสู้กับสัตว์ ภัยธรรมชาติ และต่อสู้กันระหว่างเผ่าพันธุ์ ทุกอย่างต่อเนื่องปรับเปลี่ยนและมีวิวัฒนาการ บางอย่างก็ทิ้งร่องรอยของผลงานเอาไว้ ให้ศึกษาเป็นข้อมูลเรื่องราวต่างๆ การจะหาคำตอบถึงสาเหตุ และข้อมูลที่ถูกต้องทั้งหมด ก็คงจะหาคำตอบที่ชัดเจนได้ยาก แต่ก็มีข้อเท็จจริงบางส่วนตามทีนักโบราณคดีได้ศึกษาค้นคว้าจากหลักฐานเอาไว้ ซึ่งเป็นวิชาการแขนงเดียวที่ให้คำตอบที่ใกล้เคียงมากที่สุดเ็นทางประวัติศาสตร์ ซึ่งเรียงลำดับได้ดังนี้

1. รูปแบบการวาดเส้นยุคก่อนประวัติศาสตร์ (15,000 B.C.)

ผลงานของมนุษย์ยุคนี้ที่ปรากฏให้เห็น นอกจากจะให้ข้อมูลที่สำคัญทางโบราณคดียังสะท้อนให้เห็นถึง คุณค่าทางทักษะฝีมือมานานนับหมื่นปีนักโบราณคดีได้สันนิษฐานไว้ว่า ผลงาน

⁴ อ.พงศ์ภวัน อะสีติรัตน์, เทคนิคการวาดเส้น (สำนักพิมพ์ไทยควอลิตี้บุ๊คส์ พิมพ์ครั้งที่ 1, 2560).

ของมนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับการวาดหรือศิลปะ เกิดในบริเวณทวีปรีกา แล้วโยกย้ายที่ทำมาหากินไปตามที่ต่างๆ บางกลุ่มขึ้นทางเหนือผ่านทะเลทรายซาฮารา ข้ามทะเลเมดิเตอร์เรเนียนไปถึงยุโรป เพราะพบเครื่องมือเครื่องใช้ที่คล้ายคลึงกัน อย่างไรก็ตามก็จะเป็นที่ยอมรับกันว่า มนุษย์พวกแรกที่ถือว่ามีฝีมือทางช่างศิลป์ คือ พวก โคร-มันยอง (Cro-magnon) มนุษย์พวกนี้รู้จักหลบอากาศหนาวเย็นเข้าอาศัยอยู่ในถ้ำ รู้จักเขียนภาพต่างๆ โดยเฉพาะจากประสบการณ์ที่รับรู้มา รู้จักสร้างสรรค์ สร้างและประดิษฐ์สิ่งอำนวยความสะดวกสบาย ใช้สอย และ ล่าสัตว์⁵

งานวาดเส้นของมนุษย์ยุคนี้พอจะสรุปแนวคิดเทคนิคและทักษะฝีมือได้ดังนี้

1.1 ผู้ที่วาดหรือผู้สร้าง สันนิฐานว่าเป็นหัวหน้ากลุ่ม หรือ พ่อมดหมอผี ซึ่งเป็นผู้มีความสามารถ ในการถ่ายทอดความคิดประสบการณ์ สร้างความเชื่อและสร้างภาพได้สอดคล้องลงบนผนังถ้ำได้

1.2 การสร้างภาพจะวาดเส้นภาพนอกก่อนแล้วใช้สีที่เป็นผงระบายภายหลัง โดยใช้ไขสัตว์ เลือด หรือน้ำผึ้งทาบริเวณที่จะระบายก่อนแล้วใช้ผงสีพ่นลงไป บางทีก็แปร่งซึ่งทำจากเปลือกไม้ทุบแตกเป็น เส้นหรือขนนกช่วยทา

1.3 สีที่ใช้คงหาจากทรัพยากรใกล้เคียง ได้แก่ ดินสีเหลือง สีแดง สีดำ สีดินเทศ

1.4 รูปที่เขียนบางรูปจะเข้ขอบเป็นร่องก่อนบางรูปก็อาศัยลักษณะสูงต่ำของผนังเป็นส่วนประกอบเข้ากับลักษณะของภาพ เช่น ผนังที่นูนอาจเป็นส่วนท้องของสัตว์

1.5 ภาพวาดของสัตว์จะแสดงรูปด้านข้างเป็นส่วนมากมีทั้งตัวเดียวและเป็นฝูงจะมีภาพของคนปนอยู่น้อย

1.6 ภาพวาดของสัตว์ จะแสดงขนาดและชนิดของสัตว์ตามความคิดคำนึงไม่ตรงกับความเป็นจริงนักและไม่แยกประเภทของสัตว์บก หรือ สัตว์น้ำ

1.7 เรื่องราวของภาพจะเกี่ยวข้องกับความเป็นอยู่ในการดำรงชีวิต การล่าสัตว์ เช่น สัตว์ได้รับบาดเจ็บ ถูกฆ่าถูกลูกธนู ถ้าเป็นความสมบูรณ์ก็มักแสดงอวัยวะเด่นชัดหรือถ้าต้องการแสดงความเชื่อของศาสนิกบาปก็จะเขียนภาพสัตว์ให้สวยงามกว่าตัวจริง โดยหวังว่าจะได้รับการอภัย เป็นต้น⁶

2. รูปแบบผลงานวาดเส้นของอียิปต์ (4000-2280 B.C.)

เป็นอียิปต์หนึ่ง ที่มีรูปแบบเป็นเอกลักษณ์เด่นชัด และมีประวัติความเชื่อแนวทางในการสร้างสรรค์งาน ซึ่งเป็นชนชาติที่สร้างอารยธรรมของกลุ่มแม่น้ำไนล์ อยู่ทางตอนใต้ของทะเล

⁵ ชัยวิวัฒน์ การรื่นศรี, ศิลปะเบื้องต้น (สำนักพิมพ์ ปาเจรา จำกัด: กรุงเทพฯ, 2546, 25-27).

⁶ ชัยวิวัฒน์ การรื่นศรี, ศิลปะเบื้องต้น.

เมติเตอร์เรเนียน อียิปต์มีความเจริญรุ่งเรืองมาก แล้วค่อยๆเสื่อมลงต่อมาก็เสียเอกราชให้กับเปอร์เซียประมาณ 525 ปีก่อนคริสต์ศักราช

ชาวอียิปต์มีความเชื่อซึ่งมีอิทธิพลในการสร้างผลงาน คือ

- 2.1 เชื่อว่าชีวิตในโลกหน้ามีจริง และมีความสำคัญ
- 2.2 เชื่อว่ามนุษย์ประกอบด้วย ร่างกายและวิญญาณ
- 2.3 เชื่อว่าฟาโรห์คือพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ และเชื่อในพระเจ้าหลายองค์ที่ให้ คุณและโทษ
- 2.4 เชื่อว่าการแสดงออกตามมมมองที่เหมาะสม ให้เข้าใจง่ายเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างงานศิลปะ

ศิลปะ

- 2.5 เชื่อว่า หลักการ กฎเกณฑ์ ทางศิลปะเป็นสิ่งดี ต้องเคารพ

จากความเชื่อดังกล่าวจึงมีผลทำให้ชาวอียิปต์ สร้างผลงานที่มีความคงทนอยู่จนถึงปัจจุบันนี้ เช่น สร้างปิรามิด เป็นผลงานสถาปัตยกรรมปิดตาย ที่มีความแข็งแรง ทนทาน เพื่อรักษาร่างศพของฟาโรห์ไว้ เพื่อจะกลับมามีชีวิตใหม่อีกตามความเชื่อ โดยมีภาพเขียนตามผนังห้องเก็บศพ ห้องประวัติน้ำ ห้องสมบัติ เป็นภาพช่วยเตือนความทรงจำเมื่อฟื้นคืนร่าง

ผลงานวาดเส้นอียิปต์จะมีเอกลักษณ์และเทคนิคอยู่หลายอย่าง ดังนี้

- 2.2.1 มีการตัดเส้นรอบนอก วาดรายละเอียดชัดเจน และใช้สีเรียบ
- 2.2.2 การวาดภาพคนมักจะสลัดด้านของหุ่น เพื่อการถ่ายทอดให้ชัดเจน
- 2.2.3 ภาพของคนจะมีลักษณะของรูปร่าง ส่วนหัวและคอเป็นรูปด้านข้าง ตาด้านหน้า บริเวณ

อกเป็นรูปด้านหน้าท่อนขาจนถึงเท้าเป็นรูปด้านข้าง⁷

3. รูปแบบการวาดเส้นในสมัย กรีก และโรมัน

ถือเป็นมารดาของอารยธรรมตะวันตกเกือบทุกแขนงแนวปรัชญาของสำนักต่างๆ มีความเจริญมาก ทำให้เกิดแนวทางทางความคิดมากและสำนักคิดเหล่านั้นพิจารณาปัญหาเหตุผลต่างกันสำหรับทางด้านศิลปะและการวาดเส้นนั้นศิลปินกรีกถือกันว่าเป็นผลของความพยายามของมนุษย์ที่ถ่ายทอดเลียนแบบธรรมชาติ (Art is the imitation of nature.) โดยมุ่งที่จะแสดงให้เห็นในความเชื่อเด่นๆ ของสังคมสองประการ คือ ความชัดเจน และความบริสุทธิ์ (Clarity and purity)

รูปคนหรือการถ่ายทอดคน ถือเป็นรูปแบบอันสำคัญของการวาดเส้น โดยศิลปินกรีกพยายามที่จะใช้ความสมบูรณ์และความงามของคนเป็นแบบถ่ายทอดเทพเจ้าตามที่คนมีความ

⁷ Gypzworld, "ประวัติศาสตร์ศิลปะอียิปต์." เข้าถึงเมื่อ สืบค้นเมื่อวันที่ 3 เมษายน 2562 จาก <http://www.gypzworld.com/article/view/91>.

เชื้อเทพเจ้าอะพอลโล่ก็ดีหรือ เทพเจ้าวีเนสก็ตีต่างก็ได้แบบอย่างจากเรือนร่างอันสมบูรณ์ของมนุษย์ผู้เต็มใจเป็นหุ่นให้และแนวคิดที่ยอมเป็นหุ่นนี้ให้อิทธิพลสืบต่อมาจนถึงสมัยฟื้นฟูและในสมัยหลังๆบ้างเหมือนกัน

ศิลปินกรีกมีความชำนาญในการถ่ายทอดบนผนังโค้งของไหด้วยการออกแบบผสมกับรูปทรงเรขาคณิตเป็นแบบต่างๆดงามบนพื้นที่จำกัดและรู้จักใช้น้ำยาเคลือบตกแต่งด้วยสีอิฐและสีดำ โดยมีเรื่องราวเกี่ยวกับชนบประเพณีและนักรบ ศิลปินนอกจากจะแสดงความชัดเจนแล้วยังแฝงจินตนาการของตนเองไว้ในภาพเขียนอีกด้วยและในสมัยหลังๆ จินตนาการมีส่วนให้อิทธิพลต่อการวาดเขียนมาก จนกลายเป็นการออกแบบตกแต่ง

แนวความคิดและเทคนิคในสมัยโรมันการวาดเส้นมีบทบาทสำคัญในการวางพื้นฐานของภาพประดับ (mosaic) เพราะช่วยให้การแบ่งบริเวณแสงสว่างและเงามืดสำหรับสร้างภาพประดับการถ่ายทอดการวาดเส้นของโรมันมีทั้งภาพคนอย่างของกรีก ภาพวิวิภาพโบราณนิยายครึ่งสัตว์ครึ่งมนุษย์ด้วยในช่วงหลังของสมัยโรมันถือว่าการวาดเส้นเป็นการถ่ายทอดที่แสดงให้เห็นว่าศิลปินมีความเข้าใจเกี่ยวกับความตื้นลึกใกล้ไกลและความกลมกลืนของ แสงและเงาอย่างสมบูรณ์ อันนับได้ว่าเป็นวิธีการถ่ายทอดแรกเริ่มของการวาดเส้นที่มีลักษณะสามมิติสำหรับลักษณะเด่นของการวาดเส้นในสมัยโรมันนั้นจะหนีไม่พ้นรูปคน โดยมีร่างกายสมบูรณ์มีกล้ามเนื้อที่งดงาม ทั้งนี้เพราะว่าโรมันยกย่องนักรบ และ ชัยชนะ ดังนั้นเรื่องราวของภาพคนจึงมีความสำคัญมาก⁸

4. การวาดเส้นในสมัยกลาง

เมื่ออาณาจักรโรมันแบ่งออกเป็นสองส่วนและช่วงเวลานั้นจนถึงสมัยฟื้นฟู ราวศตวรรษที่ 14 เป็นช่วงเวลา ของคริสต์ศาสนา และ ระยะเวลาของการแสวงหาแนวการเขียนระยะนี้แทนที่ลักษณะแบบอย่างของการวาดเส้น ตามแนวกรีก และโรมันที่เกี่ยวกับเทพนิยายจะมีอิทธิพล ศิลปินในระยะนี้ได้พยายามแสดงเรื่องราวของศาสนาจนทำให้การวาดเส้นมีลักษณะเด่นไปทางสัญลักษณ์ หรือ เป็นการออกแบบตามแนวสัญลักษณ์มากขึ้น ส่วนในทางตอนเหนือของยุโรปในช่วงเวลานี้ ศิลปินได้สร้างสรรค์ภาพประกอบคัมภีร์ เป็นเรื่องราวของศาสนา และ มีตัวหนังสือประกอบด้วยการทำให้รูปแบบของการวาดเส้นเน้นหนักไปทางการถ่ายทอดภาพประกอบหนังสือหรือการลอกแบบเป็นส่วนใหญ่ แม้ว่าบางส่วนจะมีลักษณะของกรีกและโรมันแฝงอยู่บ้างก็ตาม แต่แนวโน้มส่วนใหญ่มุ่งที่ศาสนา พยายามที่จะสั่งสอนคนโดยใช้ภาพประกอบเป็นส่วน

⁸ Tanapon charoenprayoch, "ศิลปะยุคก่อน." เข้าถึงเมื่อ สืบค้นเมื่อวันที่ 3 เมษายน 2562 จาก <http://myartbowmorgreekandgod.blogspot.com/>.

สำคัญ และ ระยชนะนี้การวาดเส้นตัวหนังสือ และการออกแบบตัวหนังสือมีความก้าวหน้ามาก เช่น ภาพประกอบคัมภีร์ สำหรับในสมัยกรีกและโรมัน ถือได้ว่าเป็นช่วงของการวาดเส้นที่ศิลปินสามารถถ่ายทอดโลกภายนอกอย่างมีเหตุผลขึ้นรู้จักสร้างภาพให้ลึกซึ้งใช้แสงและเงาซึ่งใช้อิทธิพลต่อมาในสมัยกลาง

5. การวาดเส้นในสมัยฟื้นฟูศิลปวิทยา (ค.ศ.1300 - ค.ศ. 1600)

การวาดเส้น ส่วนหนึ่งที่เราฝึกฝนปฏิบัติกันในปัจจุบันนี้ ได้รับอิทธิพล และแนวการถ่ายทอดมาจากการวาดเส้นในสมัยการฟื้นฟูศิลปวิทยุคนี้ แนวคิดของการวาดเส้น และการฝึกฝนในสมัยฟื้นฟูนั้นอยู่ที่ ความสำคัญของการถ่ายทอด คือ ถือว่าการถ่ายทอด ด้วยการใช้เส้นเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับศิลปิน การวาดเส้นนอกจากจะเน้นอยู่ที่ทักษะหรือ ความชำนาญในการบังคับมือ และฝึกสายตาแล้วยังเน้นถึงการพัฒนาความคิด และความรู้สึกด้วย โดยยอมรับกันว่าบทบาทของการวาดเส้นเปรียบเสมือนเครื่องมืออุปกรณ์อย่างหนึ่ง ทางปัญญา ที่จะแสดงให้เห็นว่าผู้เขียนมีความเฉลียวฉลาด มีความคิด และสามารถในการแก้ปัญหาในระดับไหน และยังแสดงให้เห็นถึงความคิดในการออกแบบต่างๆด้วย ซึ่งหมายถึงว่าผู้เรียนวาดเส้นจะต้องฝึกฝนกันเป็นเวลานาน ตามระบบของการฝึกงานอยู่กับช่างฝีมือโดยตรง ในปลายศตวรรษที่ 15 แนวความคิดของการวาดเส้น ได้เปลี่ยนไป⁹

หลังจากได้รับอิทธิพลจากการก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ โดยศิลปิน และนักวิทยาศาสตร์ คือ เลโอนาร์โดดา วินชี (Leonardo da-Vinci) ได้แสดงความคิดเห็นว่าการวาดเส้น เป็นเครื่องมือที่บันทึกความคิดอย่างหนึ่งของมนุษย์ ในการแสวงหาความจริงจากธรรมชาติ และถือว่าเป็นเครื่องมือช่วยการค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์ด้วย ในศตวรรษที่ 16 ก็ยอมรับทฤษฎีของการวาดเส้น และมีแนวปรัชญาว่า สรรพสิ่งทั้งหลายทั้งที่มนุษย์สร้างสรรค์ และไม่สร้างสรรค์ ทั้งที่มองเห็นได้สัมผัสได้ และมองไม่เห็นสัมผัสไม่ได้ ทั้งที่คิดว่ามีวิญญาณ และไม่มีความเป็นวัตถุ ล้วนแล้วแต่เป็นวิถีทางที่เร้าให้มนุษย์มีความคิดและประกอบความคิดนั้นๆ เข้าด้วยกันเป็นรูปทรงที่เห็นได้ทั้งสิ้นการวาดเส้นเป็นการสร้างผลงานทางศิลปะทำให้ผู้เรียนแสวงหาความจริงในธรรมชาติที่อยู่ล้าลึกในวัตถุ หรือในบุคคล คือ หมายถึงว่านอกจากจะศึกษาภายนอกแล้ว จะต้องเข้าใจความจริงภายในด้วย ถ้าเป็นวัตถุก็หมายถึงว่าจะต้องเข้าใจโครงสร้างภายใน ส่วนประกอบของอณู ถ้าเป็นคนที่ต้องแสดงความรู้สึกจิตใจภายในด้วย การ

⁹ Thanapon charoenprayoch"ศิลปะยุคก่อน." เข้าถึงเมื่อ สืบค้นเมื่อวันที่ 3 เมษายน 2562, จาก <http://myartbowmorgreekandgod.blogspot.com/>.

ฝึกฝนโดยมุ่งให้แสวงหาความจริงภายในดังกล่าวนี้อย่างยิ่งยวดให้ศิลปินและช่างทั้งหลายยึดมติดของไม่เคลือบเงาเจโล่ ที่กล่าวว่า “ถ้าท่านจะเป็นช่างปั้นชั้นเยี่ยมแล้ว ท่านจะต้องมองเห็นรูปคนตามที่ท่านต้องการอยู่ในแท่งหินก่อน” ในสมัยฟื้นฟูศิลปวิทยาที่มีความเจริญต่างจากยุคที่ผ่านๆมา มีการศึกษาวิชากายวิภาคกันอย่างจริงจัง และ ต่อมาได้กลายเป็นรากฐานของ การศึกษาวิชากายวิภาคทั่วไปตามสถาบันศิลปะ เกือบทั้งโลกตามแนวคิดที่ว่า ศึกษาจากภายในมาสู่ภายนอก ในด้านปัญหาของการจัดภาพให้แสดงความรู้สึกที่ลึกซึ้ง หรือคุณค่าของสามมิติ และบริเวณว่าง ก็ได้รับความสนใจได้มีการศึกษาเกี่ยวกับความตื้นลึกที่เรียกกันว่าวิชา เปรอร์สเปคตีฟ (Perspective) โดยมีการกำหนดข้อสมมุติฐานเกี่ยวกับการรับรู้ทางด้านสามมิติของมนุษย์ร่วมกันว่า การเห็นของมนุษย์เกี่ยวข้องกับเส้นระดับตาที่ลากตรงไปจากตาของมนุษย์เอง ตามตำแหน่งที่ผู้นั้นอยู่ วัตถุใดที่ขนานกับเส้นระดับตาจะมีจุดสายตาเพียงจุดเดียว ด้านใดที่ขนานกัน จะไปรวมกันที่จุดสายตาเดียวกัน และถ้าวัตถุใดตั้งเป็นมุมกับเส้นระดับตาจะทำให้เกิดจุดระดับตาสองจุด และด้านใดขนานกันก็ไปรวมจุดสายตาเดียวกัน สำหรับด้านและขนาดของวัตถุนั้น เมื่อปรากฏในสนามภาพถ้าอยู่ใกล้จะมีขนาดใหญ่กว่าอยู่ในตำแหน่งกว่า และสัดส่วนก็จะลดลงตามส่วน¹⁰

6. การวาดเส้นในสมัย นีโอคลาสสิก โรแมนติค และ เรียลลิสซึม (ค.ศ. 1800 ค.ศ.1860)

ศูนย์กลางของการวาดเส้นเปลี่ยนไปตามความเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคม และเศรษฐกิจ อิตาลีเป็นศูนย์กลางในสมัยฟื้นฟูศตวรรษที่ 15 กลุ่มยุโรปตอนเหนือเป็นศูนย์กลางในศตวรรษที่ 17 และในศตวรรษที่ 19 ฝรั่งเศสได้กลายเป็นแหล่งกลางของศิลปกรรมทุกแขนง โดยเฉพาะอย่างยิ่งปารีส แนวคิดอันเป็นเสมือนทฤษฎีของนีโอคลาสสิกอีกประการหนึ่งก็คือ การเน้นการวาดเส้นเป็นหลักสำคัญ การระบายสีถือเป็นอันดับรอง ศิลปินกลุ่มนีโอคลาสสิก จะพยายามร่างรูปแบบอย่างแน่นอนด้วยเส้นรอบนอกก่อนแล้วระบายสี ถ้าเป็นการเขียนรูปคนก็นิยมท่าทางคนยืน โดยน้ำหนักอยู่บนเท้าขวา เท้าซ้าย งออยู่ในท่าพัก ซึ่งถือกันว่าเป็นถ้ำที่สมบูรณ์และงดงามมากที่สุด

ศิลปินกลุ่มโรแมนติคยึดมั่นในอารมณ์ที่แสดงออกรุนแรง ด้วยการตัดกันของ แสงและเงา การใช้วัสดุหลายชนิดปนกัน บางภาพแสดงความรู้สึกของหุนหันโมโห ความทารุณโหดร้าย และความรู้สึกต่างๆที่เกินความจริง ซึ่งตรงข้ามกับนีโอคลาสสิก ซึ่งยึดมั่นในกฎเกณฑ์ของกรีกโบราณ การวาดเส้นในตอนกลางศตวรรษที่ 19 หลังจากโรแมนติคก็ คือ ลัทธิเรียลลิสซึม ลัทธินี้เป็นผลมาจากความก้าวหน้าของวิทยาศาสตร์ จึงทำให้รูปแบบของการวาดเส้นเหมือนจริง หรือ

¹⁰ Thanapon charoenprayoch, "ศิลปะยุคก่อน." เข้าถึงเมื่อ สืบค้นเมื่อวันที่ 3 เมษายน 2562, จาก <http://myartbowmorgreekandgod.blogspot.com/>.

คล้ายจริงมากขึ้น และ การเขียนตามแนวเหมือนจริงนี้ ช่วยขยายความรู้ด้านต่างๆ ให้เป็นที่เข้าใจได้ง่าย นอกจากนี้การเขียนการ์ตูน และ ภาพล้อก็มีบทบาทมากขึ้นด้วย ผลงานวาดเส้นของมนุษย์มีการเปลี่ยนแปลง และ พัฒนาการไปตามกาลเวลา จากการวาดเส้นตามความคิด ความเชื่อ และอุปสรรคที่จำกัด ในยุคที่ที่ฟื้นฟูการวาดเส้นเริ่มเปลี่ยนเป็นแนวของการรับรู้จริงมากขึ้น การสร้างผลงานสร้างสรรค์มีจุดมุ่งหมายของชิ้นงานที่เกิดประโยชน์ต่อชุมชนสังคมและพัฒนาประเทศ¹¹

7. ประวัติการวาดเส้นที่มีคุณค่า และ มีความสำคัญเกี่ยวข้องกับประเทศไทย

เป็นภาพวาดเส้นที่บันทึกเรื่องราว ของ วิถีชีวิต สภาพเมือง สิ่งแวดล้อม ฯลฯ ของประเทศไทย ก็คือ ภาพจากจดหมายเหตุของ มองซิเออร์ เดอ ลาลูแบร์ ตำแหน่งเอกอัครราชทูตผู้มีอำนาจเต็มของพระเจ้าหลุยส์ที่ 14 พระเจ้าแผ่นดินฝรั่งเศส ได้เข้ามาครั้งกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานีซึ่งตรงกับปลายสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช และได้เขียนจดหมายเหตุบอกเรื่องราวต่างๆเกี่ยวกับประเทศไทยไว้มาก รวมทั้งวาดภาพประกอบซึ่งสะท้อนให้เห็นถึง คุณค่าของการวาดเส้นได้เป็นอย่างดี¹²

ความสำคัญของการวาดเส้นในงานออกแบบ

การออกแบบ จะเป็นขบวนการที่สำคัญมากเกือบทุกสิ่งทุกอย่างที่มีการสร้างชิ้นงาน หรือ ผลงานที่หวังสำเร็จ ไม่ว่าจะเป็นวงการธุรกิจ การพัฒนาเมือง การทำงานสิ่งพิมพ์ การทำงานโฆษณา การผลิตสินค้าอุตสาหกรรม การทำบรรจุภัณฑ์ ฯลฯ จะเห็นได้ว่า การออกแบบสร้างสรรค์ มีส่วนร่วม และ ชี้นำรูปแบบ การวาดเส้นจึงมีบทบาทที่จำเป็นในการสร้างภาพ หรือรูปร่างเบื้องต้น เพื่อถ่ายทอดจากความคิด ออกมาให้ปรากฏมากที่สุด เพื่อจะได้ เลือกลง ดัดแปลง ก่อนนำไปเขียนเป็นรายละเอียด ถูกต้องหรือสร้างจริง ทั้งนี้เพื่อป้องกันการผิดพลาด โดยเฉพาะธุรกิจในปัจจุบันที่มีการแข่งขันกันทุกรูปแบบ

การวาดเส้น มีบทบาทต่องานออกแบบเกือบทุกแขนงซึ่งสรุปได้ ดังนี้

1. การวาดเส้นเป็นตัวช่วยในการถ่ายทอดความคิดของนักออกแบบ

¹¹ รศ.ศุภชัย สิงห์ยะบุศย์, ประวัติศาสตร์ศิลปะตะวันตกฉบับสมบูรณ์ (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มิตรสัมพันธ์กราฟิ: พิมพ์ครั้งที่ 4, 2553).

¹² Thanapon charornprayoch, "ศิลปะยุคก่อน." เข้าถึงเมื่อ สืบค้นเมื่อวันที่ 3 เมษายน 2562, จาก <http://myartbowmorgreekandgod.blogspot.com/>.

2. การวาดเส้นทำให้เห็นลักษณะของผลงานได้ทั้ง 2 มิติ และ ให้ความรู้สึก 3 มิติ
3. การวาดเส้นสามารถทำได้สะดวก รวดเร็ว ง่าย และใช้อุปกรณ์เขียนพื้นฐานทั่วไป
4. การวาดเส้นช่วยในการเลือก ดัดแปลง ชิ้นงาน เป็นการกลั่นกรองที่ดีก่อนการสร้างจริงในเชิงธุรกิจเป็นการประหยัด เวลา ต้นทุน และ ที่สำคัญได้ผลงานที่ดี
5. การวาดเส้น เป็นตัวช่วยบอกรายละเอียดต่างๆ ทั้งที่เรียบง่าย และ ซับซ้อนได้ในมุมมองของงานออกแบบ
6. การวาดเส้น สามารถถ่ายทอดจินตนาการทุกแนวความคิดทั้งที่ใกล้ตัว หรือ อนาคตได้ ไม่มีขอบเขตจำกัด มีความเท่าทันกับการสร้างสรรค์ทุกรูปแบบ

เครื่องมือและอุปกรณ์ในการวาดเส้น

1. ดินสอ

ดินสอ เป็นเครื่องมือพื้นฐาน และ จัดหาง่ายที่สุดในการใช้เขียนหนังสือและงานวาดเส้น ดินสอที่ใช้อยู่ในปัจจุบันมีให้เลือกสะดวกในการใช้อยู่หลายชนิด ตั้งแต่ที่เป็นไม้หุ้มต้องใช้มีดเหลา หรือ ชนิดที่เปลี่ยนไส้ได้ บางครั้งก็เรียกว่าดินสอกดซึ่งมีหลายประเภท และในแต่ละชนิดของดินสอ ก็แบ่งคุณสมบัติของไส้ดินสอซึ่งทำด้วยแกรไฟต์ (Graphite) เพื่อสะดวกและเหมาะสมกับการใช้งานคุณสมบัติของไส้ดินสอดำ จะเป็น อ่อน-แก่ คือถ้าไส้มีความแข็งจะให้น้ำหนักอ่อน ถ้าไส้อ่อนจะให้น้ำหนักดำเข้ม โดยมีตัวอักษร H และ B เป็นตัวบอกระดับกึ่งกลางโดยทั่วไปในงานวาดเส้นจะใช้ดินสอดำอยู่ที่ ระดับ 2B-4B แต่ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับรูปแบบของงานด้วยคุณสมบัติที่ดีของดินสออีกอย่างหนึ่งก็คือ สามารถทำให้ภาพ อ่อน-แก่ หรือไล่น้ำหนักมือได้เป็นอย่างดี นอกเหนือจากเลือกชนิดจากคุณสมบัติอ่อน-แก่ ตามที่ H-B กำหนดไว้แล้ว

2. ปากกา

ในงานวาดเส้น ปากกา ก็เป็นเครื่องมือที่สำคัญ และ จัดหาได้ง่าย สะดวกในการใช้เขียนทั่วไป และ งานวาดเส้น ให้ขนาด และ น้ำหนักของเส้นสม่ำเสมอ แต่จะมีข้อเสียเปรียบจากดินสอ ในส่วนที่ไม่สามารถทำให้ภาพ อ่อน-แก่ หรือ ไล่น้ำหนักได้ปากกาก็มีหลายชนิดเช่นกัน ให้คุณภาพ การใช้งานที่หลากหลาย มีทั้ง ปากกาหมึกแห้ง ปากกาหมึกน้ำ ปากกาหมึกซึม ปากกาหมึกเคมี ปากกาลูกกลิ้ง ปากกาปลายสักหลาด ปากกาเขียนแบบ และ มีขนาดของเส้นต่างๆ กัน ในการใช้จึงขึ้นกับรูปแบบและชนิดของงานออกแบบ

3. มีด หรือ คัตเตอร์

ส่วนใหญ่จะนำมาใช้เหลาดินสอ และ ตัดกระดาษ ที่นิยมใช้ในปัจจุบัน ให้ความปลอดภัย ก็จะเป็น คัตเตอร์ มีหลายขนาด ตัวใบตัดสามารถหักเพื่อเปลี่ยนความคมและเลื่อนเก็บได้ มีความสะดวก ในการพกพา ในการเหลาดินสอ บางครั้งอาจใช้เครื่องเหลาแบบหมุนตั้งโต๊ะ ซึ่งก็ให้ความสะดวก แต่การใช้คัตเตอร์ นอกจากสะดวกพกพา ยังสามารถเหลาให้ได้ความยาวของไส้ได้ตามต้องการ

4. ยางลบ

ยางลบ เป็น ตัวช่วยแก้ไขในส่วนที่ผิด ช่วยในการตกแต่งภาพบางส่วน และ ช่วยทำความสะอาดพื้นของชิ้นงาน โดยเฉพาะงานที่ใช้ดินสอดำทั่วไป ยางลบที่ใช้มีหลายคุณภาพ ควรเลือกใช้ที่มีเนื้อนุ่มจะทำให้เนื้อหรือผิวของกระดาษไม่เสียหาย

5. กระดาษ

กระดาษเป็นวัสดุ ที่มีความสำคัญมากเช่นกัน ซึ่งเป็นพื้นที่ปรากฏภาพ หรือผลงาน ในการวาดเส้นอาจใช้ได้หลายชนิดซึ่งมีให้เลือกมาก ก็ขึ้นอยู่กับรูปแบบของงาน โดยทั่วไป กระดาษ ในการทำงานวาดภาพ จะใช้กระดาษวาดเขียน ที่มีขนาดเรียกเป็น ปอนด์ ที่เหมาะสม ทั่วไปจะอยู่ในระดับ 60-80 ปอนด์ และใช้ด้านที่มีผิวเรียบ ถ้าเป็นการวาดภาพที่ใช้ถ่านชาร์โคล ในการวาดภาพ กระดาษที่ใช้นักนิยมกระดาษปู้ฟ เพราะผิวของกระดาษจะจับเนื้อถ่านสีดำได้ดี และราคาไม่สูง เหมาะกับการนำมาเขียนที่ใช้ความเร็ว ไม่ต้องการรายละเอียดมากนัก

6. ไม้บรรทัด

จัดเป็นเครื่องมือพื้นฐาน ที่ช่วยให้การลากเส้นได้แนวตรง มีทั้งที่เป็นพลาสติก และ โลหะ ใช้ วัดบอกระยะ ทั้งที่เป็น เซนติเมตร และ นิ้ว นอกจากนี้ก็ช่วยเป็นเครื่องมือ ทาบแนวในการตัดกระดาษ

7. พู่กัน-แปรง

เป็นเครื่องมือที่ค่อนข้างยากในการวาดเส้น ยกเว้นในกรณีที่ต้องให้รูปแบบของงาน มีลีลาของ เส้นที่สวยงาม ไม่นิยมใช้วาดหรือเขียนเส้นร่าง แต่อาจนำมาช่วยในการระบายส่วนพื้น ซึ่งทำให้เกิดความรวดเร็วพู่กัน และ แปรง จะมีหลายขนาด หลายชนิด และ หลายคุณภาพ ส่วนใหญ่คุณภาพจะอยู่ที่ขนแปรง ซึ่งเป็นตัวอุ้มน้ำสีเอาไว้ แล้วจึงระบายลงบนกระดาษ โดยที่ขนแปรงไม่แตก มีความอ่อนนุ่มเกาะกลุ่ม และ สปริงตัวได้ ไม่แข็งแตกกระจาย

8. สี

ในการวาดเส้นจะไม่เน้นมากนัก แต่ก็นำมาใช้ในลักษณะ ของการระบายพื้น เพื่อเน้นลักษณะของเส้นให้เด่น หรือ ชัดเจนยิ่งขึ้น เครื่องมือที่ใช้คู่สีก็เป็น พู่กัน ซึ่งมีทั้งขนาดเล็กและ

ใหญ่ สีที่ใช้ก็มีทั้งสีน้ำหมดทั่วไป หมึกดำ หรือ ที่เรียกว่า หมึกอินเดียนคิงค์ ในกรณีที่ชิ้นงานเป็น รูปวาดเส้นขาว-ดำ

9. งานผสมสี

มีทั้งงานสำเร็จรูป พลาสติก ที่มีหลุมหลายหลุม จนถึงงานที่เป็น CERAMIC สีขาว เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้งานเกี่ยวกับการระบายสีสะดวก ในการใส่สี ผสมสี หรือทำให้สีเจือจาง เพื่อได้น้ำหนักอ่อน-แก่ ควรเลือกใช้ที่เป็นสีขาว

10. แผ่นกระดาษรอง

แผ่นกระดาษรอง ส่วนใหญ่จะใช้ไม้กระดานอัด หรือกระดาษ 4 มิลลิเมตร เพราะจะมีน้ำหนักเบา พื้นเรียบ สามารถใช้งานได้ดีโดยเฉพาะนำออกนอกพื้นที่ อุปกรณ์ที่ควบคู่กับแผ่นกระดาษรอง อีกอย่างก็คือ ตัวหนีบ กระดาษเทปกาว ซึ่งเป็นตัวช่วยจับยึดกระดาษ

นอกจาก วัสดุอุปกรณ์หลักดังกล่าว ในการวาดเส้นในงานออกแบบ ก็มีอุปกรณ์ที่ช่วยเสริมอื่นอีกเช่น วงเวียน กระดาษทึบ ตัวหนีบ มัสซิ่งเทป กระเป่าใส่ผลงาน แผ่นรองตัด โต๊ะเก้าอี้นั่งทำงาน ฯลฯ คุณภาพของ วัสดุ-อุปกรณ์ มีส่วนสำคัญในการสร้างผลงาน เพราะจะทำให้ผลงาน เรียบร้อย ดูดี และ ทำได้สะดวกรวดเร็ว แต่ถึงอย่างไรก็ตามทักษะฝีมือของผู้วาดเส้น จะเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุด ในการวาดเส้น ดังนั้น เครื่องมือดี ฝีมือดี จึงจะได้ผลงานที่ดี และมีคุณภาพ

2. รูปแบบและเทคนิควิธีการ

2.1 จิตรกรรม

งานจิตรกรรมเป็นศิลปกรรมอย่างหนึ่ง ที่มนุษย์ใช้เป็นสื่อแสดงอารมณ์ความรู้สึกความคิด ความเชื่อ ในขณะนั้น สามารถแสดงรายละเอียดของกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในประวัติศาสตร์ สามารถแสดงอารมณ์ ของผู้สร้างงานจิตรกรรมนั้น ๆ ได้ มนุษย์สร้างงานจิตรกรรมมาตั้งแต่สมัยยังอยู่ในถ้ำ ร่องรอยขีดเขียนในถ้ำต่าง ๆ ที่พบเห็นในปัจจุบันเกิดจากฝีมือของมนุษย์โบราณ ได้สร้างผลงานจิตรกรรมไว้ การสร้างงานจิตรกรรมมีในทุกชนเผ่าทั่วโลก งานจิตรกรรมบางครั้งทำหน้าที่เป็นภาษาภาพ และใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน ใช้สื่อสารกับจิต วิญญาณ ความเชื่อประเพณี วัฒนธรรมของแต่ละกลุ่มชน

งานจิตรกรรมจึงไม่ใช่เพียงการเขียนภาพ เพื่อให้เหมือนหรือเก็บข้อมูลรายละเอียดของภาพให้มากที่สุดจึงถือว่าเป็นผลงานที่มีคุณภาพ ถ้าเป็นเช่นนั้นผลงานจิตรกรรมก็คงไม่ต่างกับ ภาพถ่ายบันทึกเหตุการณ์ทั่วไปเท่านั้น งานจิตรกรรมที่ดีจะแสดงตัวตน ความเป็นตัวเองของผู้สร้าง บอกถึงอารมณ์ความรู้สึก แสดงความคิด ของผู้นั้นได้อย่างดี สำหรับบุคคลทั่วไปที่กำลังจะเริ่มฝึกฝนเรียน ใน

การทำงานจิตรกรรมในเบื้องต้นก็ยังเป็นการยากที่จะเข้าใจลึกซึ้งลงไปในเรื่อง จิต วิญญาณ อารมณ์ ความรู้สึก ที่นอกเหนือจากการเห็นตัวตน แต่การฝึกฝน หมั่นเรียนรู้หาประสบการณ์ ก็จะทำให้สามารถเกิดความเข้าใจ และรู้สึกไปในผลงานที่แสดงอารมณ์ความรู้สึกมากขึ้น

2.2 องค์ประกอบศิลป์

องค์ประกอบศิลป์ (Composition) หมายถึงการนำสิ่งต่างๆ มาบูรณาการเข้าด้วยกัน ตามสัดส่วน ตรงตามคุณสมบัติของสิ่งนั้นๆ เพื่อให้เกิดผลงานที่มีความเหมาะสม ส่วนจะเกิดความงดงาม มีประโยชน์ใช้สอย น่าสนใจหรือไม่ขึ้นอยู่กับคุณภาพในการปฏิบัติงานการออกแบบ องค์ประกอบศิลป์มีส่วนประกอบ ดังนี้

1. จุด (Point) เป็นองค์ประกอบที่สามารถสัมผัสและรับรู้ได้น้อย แต่ในทางศิลปะจุด ๆ หนึ่งที่ปรากฏในภาพอาจจะค่อย ๆ ขยายใหญ่ในความรู้สึกแปรเปลี่ยนเป็นรูปสัญลักษณ์สิ่งต่าง ๆ เช่น การนำเอาจุดมาแทนสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ในระยะหนทางที่ห่างไกล เช่น ดวงดาว แสงไฟ ฯลฯ การตีความในจินตนาการอาจขยายกว้างใหญ่กว่าการรับรู้หลายเท่า และมีรูปแบบที่เปลี่ยนไปได้อย่างไม่สิ้นสุด

2. เส้น (Line) เส้นตรง เส้นโค้ง เส้นซิกแซก เส้นขยุกขยิก เป็นต้น ซึ่งเส้นที่ปรากฏในลักษณะที่ต่างกันก็จะมีอิทธิพลที่สามารถกระตุ้นเร้าความรู้สึกจากการรับรู้ให้แตกต่างกันออกไป

3. รูปร่างและรูปทรง (Shape & Form) รูปร่าง (Shape) คือ รูปแบน ๆ มี 2 มิติ มีความกว้างกับความยาวไม่มีความหนาเกิดจากเส้นรอบนอกที่แสดงพื้นที่ขอบเขตของรูปต่าง ๆ เช่น รูปวงกลม รูปสามเหลี่ยม หรือ รูปอิสระที่แสดงเนื้อที่ของผิวที่เป็นระนาบมากกว่าแสดงปริมาตรหรือมวล รูปทรง (Form) คือ รูปที่ลักษณะเป็น 3 มิติ โดยนอกจากจะแสดงความกว้าง ความยาวแล้ว ยังมีความลึก หรือความหนา นูน ด้วย เช่น รูปทรงกลม รูปทรงสามเหลี่ยม ทรงกระบอก ให้ความรู้สึกมีปริมาตร ความหนาแน่น มีมวลสาร ที่เกิดจากการใช้ค่าน้ำหนัก หรือการจัดองค์ประกอบของรูปทรง หลายรูปรวมกัน ความสัมพันธ์ระหว่างรูปทรง เมื่อนำรูปทรงหลาย ๆ รูปมาวางใกล้กัน รูปเหล่านั้นจะมีความสัมพันธ์ดึงดูด หรือผลักไสซึ่งกันและกัน การประกอบกันของรูปทรงทำได้โดยใช้นำรูปเรขาคณิต รูปอินทรีย์ และรูปอิสระ มาซ้อนทับกัน ผืนึกเข้าด้วยกัน แทรกเข้าหากัน หรือ รูปทรงที่ปิดพันกัน นำมาประกอบเข้าด้วยกันจะได้รูปลักษณะใหม่ ๆ อย่างไม่สิ้นสุด

4. ค่าน้ำหนัก (Value) คือ ค่าความอ่อนแก่ของบริเวณที่ถูกแสงสว่าง และบริเวณที่เป็นเงาของวัตถุหรือ ความอ่อน ความเข้มของสีหนึ่งๆ หรือหลายสี เช่น สีแดง มีความเข้มกว่าสีชมพู หรือ สีแดงอ่อนกว่าสีน้ำเงิน เป็นต้น นอกจากนี้ยังหมายถึงระดับความเข้มของแสงและระดับ ความมืดของเงา ซึ่งไล่เรียงจากมืดที่สุด (สีดำ) ไปจนถึงสว่างที่สุด (สีขาว) น้ำหนักที่อยู่ระหว่างกลางจะเป็นสีเทา ซึ่งมีตั้งแต่เทาแก่ที่สุด จนถึงเทาอ่อนที่สุด การใช้ค่าน้ำหนักจะทำให้ภาพดูเหมือนจริง และมีความ

กลมกลืน ถ้าใช้ค่าน้ำหนักหลาย ๆ ระดับ จะทำให้มีความกลมกลืนมากยิ่งขึ้น และถ้าใช้ค่าน้ำหนักจำนวนน้อยที่แตกต่างกันมากจะทำให้เกิด ความแตกต่าง ความขัดแย้ง

5. บริเวณว่าง (Space) ส่วนที่เป็นพื้นที่ที่ปราศจากองค์ประกอบใด ๆ ถ้าบริเวณที่ว่างมีน้อย ความรู้สึกจากการรับจะรู้สึกแน่น แข่งขัน แย่งชิง ฯลฯ แต่ถ้าบริเวณว่างมีมากจะให้ความรู้สึกว่างเปล่า เจียบเหงา อ่างว่าง หดหู่ ฯลฯ แต่ถ้าบริเวณว่างมีเท่ากันจะให้ความรู้สึกพอดี สมดุล เสมอภาค เป็นต้น

6. สี (Color) สีเป็นคุณลักษณะที่สามารถรับรู้ได้ด้วยประสาทตา โดยอาศัยแสงเป็นตัวส่งสว่าง สีแต่ละสีมีสมบัติเฉพาะตัวที่สามารถกระตุ้นเร้าให้เกิดความรู้สึกที่แตกต่างกันออกไป เช่น สีแดง ย่อมกระตุ้นเร้าความรู้สึกให้เกิดแตกต่างไปจากสีขาวหรือสีดำทำให้ความรู้จากการรับรู้ไม่เหมือนสีเขียว เป็นต้น

7. พื้นผิว (Texture) พื้นผิวอาจเป็นเนื้อหยาบหรือเนื้อละเอียด แข็งหรือหยาบ นุ่มหรือเรียบ พื้นผิวจะทำให้ผู้ดูเกิดความรู้สึก ไม่ว่าจะด้วยสายตาหรือร่างกาย พื้นผิวเปรียบเสมือนตัวแทนของมวลภายในของวัตถุนั้น จากลักษณะพื้นผิวที่ทำให้ความรู้สึกที่แตกต่างกัน ทำให้มีการนำเอาลักษณะต่าง ๆ ของพื้นผิวเข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างงานศิลปะ เพื่อกระตุ้นเร้าผู้ดูเกิดความรู้สึกที่ต่างกัน เมื่อได้สัมผัสสภาพผลงานที่มีพื้นผิวที่ต่างกัน¹³

2.3 เทคนิคการวาดเส้น

เทคนิควาดเส้น เป็นพื้นฐานของงานทัศนศิลป์และการออกแบบ โดยการสร้างภาพสองมิติ โดยวิธีที่ง่ายและรวดเร็ว ให้เกิดร่องรอยต่าง ๆ โดยใช้เครื่องมือที่อยู่ใกล้ตัว เช่น ถ่าน เศษไม้ หรือแม้แต่นิ้วมือของตนเอง แต่ในปัจจุบันนิยมใช้ ดินสอปากกาและหมึก เกรยอง ดินสอสี ดินสอ ถ่าน ชอล์ก ชอล์กสี ปากกามาร์กเกอร์ ปากกาหมึกซึม ซึ่งโดยมากจะเขียนลงบนกระดาษหรือวัสดุอื่น ๆ กระจก แก้ว พลาสติกหนังผ้า กระดาษ สำหรับการเขียนชั่วคราวอาจใช้กระดาษดำหรือกระดาษขาวหรือบนวัสดุอื่น ๆ การวาดเส้นเป็นพื้นฐานของงานทัศนศิลป์และการออกแบบ เช่น จิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ สถาปัตยกรรม ออกแบบตกแต่ง ศิลปะไทย ลายรดน้ำ เป็นต้น จำเป็นจะต้องมีความชำนาญทางการวาดเส้นให้แม่นยำเสียก่อนเมื่อมีความชำนาญทางการวาดเส้นแล้วก็จะทำให้การทำงานศิลปะต่าง ๆ ง่ายขึ้น การวาดเส้นสามารถพัฒนาออกมาในรูปแบบการวาดเส้นสร้างสรรค์

¹³ สมภพ จงจิตต์โพธา, จิตรกรรมสร้างสรรค์ (กรุงเทพฯ : วาดศิลป์: พิมพ์ครั้งที่ 1, 2552).

ความเข้าใจเบื้องต้นของการวาดเส้นสร้างสรรค์ การวาดเส้น เป็นวิธีการขั้นพื้นฐานที่สามารถสร้างความเข้าใจอธิบายความหมายต่างๆ ได้ตามปรารถนาและยังเป็นสิ่งที่ช่วยสื่อสารให้เกิดความเข้าใจที่เห็นเป็นรูปธรรมที่เกิดขึ้นระหว่างผู้ถ่ายทอดกับผู้ดูได้เป็นอย่างดีด้วยระยะเวลาที่ผ่านมาในหลักสูตรการเรียนการสอนซึ่งถือเป็นวิชาที่มีความสำคัญยิ่งของการศึกษาในสถาบันการศึกษาด้านศิลปะ หลักสูตรการศึกษาด้านศิลปะได้กำหนดให้วิชาวาดเส้นเป็นวิชาพื้นฐานที่นักศึกษาทุกคนจำเป็นต้องเรียนและตั้งมาตรฐานระดับของผลงานอยู่ในระดับของผลงานอยู่ในระดับสูงนั้นหมายความว่าหลักสูตรให้ความสำคัญกับวิชาวาดเส้นซึ่งเป็นหัวใจหลักสูตรเรียนในวิชาอื่นๆ และสามารถทำให้นักศึกษามีความสามารถในการสร้างสรรค์ในระดับสูงและเป็นนักออกแบบที่เก่งได้เป็นอย่างดี การสื่อสารด้วยสื่อเป็นอักษรตัวหนังสือที่สามารถอธิบายเรื่องราวต่างๆมันอาจจะไม่เพียงพอต่อความเข้าใจจำเป็นต้องมีรูปภาพหรือภาพประกอบที่ก่อให้เกิดความเข้าใจมากขึ้นนั้นแสดงให้เห็นว่ารูปภาพหรือรูปภาพสามารถอธิบายเนื้อหาเรื่องราวที่มีอยู่ในใจของศิลปินเองออกมาได้เป็นอย่างดีอีกทั้งยังสร้างแรงกระตุ้นในจินตนาการแก่ผู้ดูได้อีกหลายทิศทางวิชาวาดเส้นเป็นวิชาสำคัญของนักศึกษา ศิลปะ วิชาที่สำคัญในทุกๆระดับขั้นของการสร้างสรรค์ศิลปะ คือวิชาวาดเส้น (Drawing) นั้นหมายความว่า จะเรียนวิชาอะไรก็แล้วแต่ต้องใช้วิชาวาดเส้นเป็นพื้นฐานในการแสดงออกจะด้วยเทคนิควิธีการล้วนเกี่ยวเนื่องมาจากการวาดเส้นทั้งสิ้น¹⁴

3.อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปกรรม

3.1 อิทธิพลทางด้านรูปแบบทางศิลปกรรม

ศิลปะเรียลลิสม์ หรือ ศิลปะสำนึกนิยม โดยทั่วไปหมายถึง การสร้างงานที่เหมือนจริงดังที่ปรากฏอยู่ในธรรมชาติ รวมถึง การสร้างสรรค์ภาพงานในเชิงวิพากษ์วิจารณ์สังคม ภาพเกี่ยวกับชีวิตของคนเมืองและชนบท พวกชาวไร่ชาวนาในช่วงยุคสมัย จากประสบการณ์ตรงของชีวิต เช่น ความยากจน การปฏิวัติ ความเหลื่อมล้ำในสังคม โดยการเน้นรายละเอียดเหมือนจริงมากที่สุด

ศิลปะเรียลลิสม์เกิดขึ้นประมาณกลางคริสต์ศตวรรษที่ 19 จนถึงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19 (ค.ศ. 1850-1880) มีจุดเริ่มต้นในประเทศฝรั่งเศส โดยกลุ่มศิลปินชาวฝรั่งเศสกลุ่มหนึ่งที่ไม่เห็นด้วยกับการทำงานของกลุ่ม “นีโอ-คลาสสิกอิสม์” (คลาสสิกใหม่ คือความเคลื่อนไหวทางศิลปะซึ่งมีสุนทรียภาพแบบกรีกและโรมัน) และ “กลุ่มโรแมนติกอิสม์” (จินตนิยม) ที่ยึดถือประเพณีหรือตัวตนเป็นหลัก หรือแสดงความคิดเห็นเอาตามใจตนเอง ศิลปินเรียลลิสม์เห็นว่าศิลปะทั้งสองไม่ได้แสดงความ

¹⁴ Pookanart2014,"Witoon Art." เข้าถึงเมื่อ สืบค้นเมื่อวันที่ 3 เมษายน 2562 จาก <https://pookanart2014.wordpress.com/>.

กลมกลืนของชีวิต ยังคงลักษณะความเป็นอุดมคติอยู่ ทำให้ความจริงไม่ ศิลปะเรียลลิสม์ (Realism) หรือ ศิลปะสำนึกนิยม โดยทั่วไปหมายถึง การสร้างงานที่เหมือนจริงดังที่ปรากฏอยู่ในธรรมชาติ รวมถึง การสร้างสรรค์ภาพงานในเชิงวิพากษ์วิจารณ์สังคม (socially critical images) ภาพเกี่ยวกับชีวิตของ คนเมืองและชนบท พวกเขาไร้ชานาในช่วงยุคสมัย จากประสบการณ์ตรงของชีวิต เช่น ความยากจน การปฏิบัติ ความเหลื่อมล้ำในสังคม โดยการเน้นรายละเอียดเหมือนจริงมากที่สุด โดยลักษณะผลงาน การแสดงออกที่สำคัญของแบบอย่างศิลปะเรียลลิสต์ คือ

3.1.1 มีรูปแบบและการแสดงออกอย่างเหมือนจริง เน้น ความจริงที่ศิลปิน ในอดีตเคย รั้งเกี่ยว โดยกล่าวหาว่าเป็นสิ่งสามัญและเป็นของพื้นๆปราศจากคุณค่าทางความงาม เช่น สภาพชีวิต ความเป็นอยู่ของชนชั้นรากหญ้า ผู้ยากไร้ หรือสภาพอาคาร ที่อยู่อาศัยอันซอมซ่อ

3.1.2 นำเสนอความจริงในทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์มากกว่า เน้นการแสดงเรื่องราว เนื้อหาความงามในธรรมชาติหรือความงามที่เกินจริงแบบอุดมคติ

ทั้งนี้ ศิลปะเรียลลิสม์ในเวลาต่อมาได้ให้แนวทางกับศิลปะอิมเพรสชันนิสม์ กล่าวคือ ศิลปิน เริ่มเรียนรู้แสงสีประกอบในวัตถุ รู้จักสังเกตแสงสีตามบรรยากาศต่างๆจากภาพที่เกิดจากความจริง ซึ่ง ศิลปินสำคัญในกลุ่มนี้ ได้แก่ โดเมียร์ (Daumier) ขอบวาดรูปชีวิตจริงของความยากจน คัวร์เบต์ (Courbet) ขอบวาดรูปชีวิตประจำวันและประชดสังคม มาเนต์ (Manet) ขอบวาดรูปชีวิตในสังคม เช่นการประกอบอาชีพ เป็นต้น ผลพวงจากการปฏิบัติอุตสาหกรรมได้สร้างปัญหาแก่สังคมและ เศรษฐกิจมากมาย มีคนจน ชนชั้นกรรมาชีพเพิ่มขึ้น ศิลปินเรียลลิสม์ต้องการนำเสนอปัญหาในงาน ศิลปะ เพื่อนำความจริงตีแผ่ให้เพื่อนมนุษย์ได้รับรู้ โดยมีกฏเสธเรื่องราวเกี่ยวกับคนชั้นสูงหรือคนรวย แต่เลือกสะท้อนภาพความลำบากของชนชั้นล่าง แสดงให้เห็นถึงความเหลื่อมล้ำในสังคมตามพันธกิจ ซึ่งพวกเขาเห็นว่าภาระหน้าที่ของศิลปินคือการถ่ายทอดเรื่องราวที่สอดคล้องกับสภาพสังคม และ สอดคล้องกับชีวิตความเป็นอยู่ร่วมสมัย ตัวอย่างศิลปะเรียลลิสม์¹⁵

¹⁵ Realis art, "ศิลปะแบบเรียลลิสม์ (realism)." เข้าถึงเมื่อ สืบค้นเมื่อวันที่ 2 เมษายน 2562 จาก <https://angiegroup.wordpress.com>.

3.2 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

David kassan

David kassan เป็นจิตรกรอเมริกันร่วมสมัยที่ได้รับการยอมรับในระดับสากลซึ่งเป็นที่รู้จักกันเป็นอย่างดีสำหรับภาพวาดคนที่มีขนาดเท่าคนจริง งานของ Kassan จัดว่าดีที่สุดในฐานะจิตรกรรมสารคดีทางสังคม ในปี 2014 Kassan มีความสนใจเกี่ยวกับการวาดภาพและบันทึกผู้รอดชีวิตจากการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์

Kassan เป็นครูสอนการวาดภาพสีน้ำมันที่มีชื่อเสียงเป็นอย่างมาก เนื่องจากความมุ่งมั่นแน่วแน่ของเขาที่จะฝึกฝนวินัยการทำงานจากชีวิตและสร้างการแสดงออกที่น่าสนใจของสภาพมนุษย์ และได้รับการเชิญให้เป็นวิทยากรฝึกอบรมการวาดภาพและการบรรยายในสถาบันต่างๆ และมหาวิทยาลัยทั่วโลก ในปี 2013 เขาก่อตั้งมูลนิธิ Kassan ด้วยความหวังว่าจะให้เงินช่วยเหลือโดยตรงแก่ผู้มีความสามารถพิเศษทั้งในด้านทัศนศิลป์และดนตรี¹⁶

ภาพที่ 1 : david kassan

(ที่มา : เข้าถึงได้จาก <https://www.davidkassan.com>, เข้าถึงเมื่อ 7 เมษายน 2562)

---

¹⁶ David Kassan, " david kassan visual art." เข้าถึงเมื่อ สืบค้นเมื่อวันที่ 2 เมษายน 2562 จาก <https://www.davidkassan.com/>.

ภาพที่ 2: ผลงานของ david kassan ชื่อผลงาน “Ascet”
(ที่มา : เข้าถึงได้จาก <https://www.davidkassan.com>, เข้าถึงเมื่อ 7 เมษายน 2562)

ภาพที่ 3 : ผลงานของ david kassan ชื่อผลงาน “Ascet”
(ที่มา : เข้าถึงได้จาก <https://www.davidkassan.com>, เข้าถึงเมื่อ 7 เมษายน 2562)

ภาพที่ 4: ผลงานของ david kassan ชื่อผลงาน “Ascet”
 (ที่มา : เข้าถึงได้จาก <https://www.davidkassan.com>, เข้าถึงเมื่อ 7 เมษายน 2562)

ภาพที่ 5 : ผลงานของ david kassan ชื่อผลงาน “Ascet”
 (ที่มา : เข้าถึงได้จาก <https://www.davidkassan.com>, เข้าถึงเมื่อ 7 เมษายน 2562)

ภาพที่ 6: ผลงานของ david kassan ชื่อผลงาน “Portrait of aubrey”
(ที่มา : เข้าถึงได้จาก <https://www.davidkassan.com/draw>, เข้าถึงเมื่อ 7 เมษายน 2562)

ภาพที่ 7 : ผลงานของ david kassan ชื่อผลงาน “Portrait of aunt dale”
(ที่มา : เข้าถึงได้จาก <https://www.davidkassan.com/draw>, เข้าถึงเมื่อ 7 เมษายน 2562)

Edgar degas

Edgar degas จิตรกร ประติมากร ช่างภาพพิมพ์ และช่างวาด สมัยอิมเพรสชันนิสม์ คนสำคัญของประเทศฝรั่งเศสในคริสต์ศตวรรษที่ 19-20 เดอกาเป็นผู้หนึ่งที่มีส่วนก่อตั้งศิลปะแบบอิมเพรสชันนิสม์แต่เดอกามาหันหลังให้และชอบให้เรียกตนเองว่าศิลปินสำนึกนิยม (Realist) มากกว่า นอกจากนั้นเดอกายังเป็นช่างเขียนแบบ (Draughtsman) ที่มีฝีมือดี ภาพที่เดอกาชอบวาดคือภาพนักเต้นบัลเลต์ ซึ่งเป็นมากกว่าครึ่งของงานเขียนทั้งหมดที่เดอกาทำ การวาดทำให้เห็นถึงความเชี่ยวชาญของเดอกาในการวาดความเคลื่อนไหว เช่นเดียวกับภาพที่วาดเกี่ยวกับสนามม้าและผู้หญิงเปลือย ภาพเหมือนของเดอกาถือกันว่าเป็นภาพเขียนที่อยู่ในบรรดาภาพเขียนมีลักษณะดีที่สุดในประวัติศาสตร์ศิลปะ

เมื่อเริ่มอาชีพเดอกาต้องการจะเป็นจิตรกรประวัติศาสตร์ ซึ่งเป็นสาขาที่เขียนภาพจากเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์คลาสสิก ประวัติศาสตร์คริสต์ศาสนา ตำนานเทพเจ้า และเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ที่เพิ่งเกิดขึ้น เดอกาก็ได้เตรียมตัวโดยการศึกษาทางนี้โดยเฉพาะ เมื่ออายุได้ราวสามสิบปีกว่า ๆ เดอกาก็เปลี่ยนใจแต่ก็ได้้นำความรู้ทางจิตรกรรมประวัติศาสตร์มาผสมกับการวาดภาพร่วมสมัย ฉะนั้นเดอกาจึงถือว่าเป็นจิตรกรคลาสสิกที่วาดภาพสมัยใหม่¹⁷

ภาพที่ 8 ศิลปิน edgar degas

(ที่มา : เข้าถึงได้จาก <https://www.takieng.com/stories/13984>, เข้าถึงเมื่อ 7 เมษายน 2562)

¹⁷Taking,"edgar-degas.net, Britannica,ประวัติ edgar degas,." เข้าถึงเมื่อ สืบค้นเมื่อวันที่ 2 เมษายน 2562 จาก <https://www.takieng.com/stories/13984>.

ภาพที่ 9 ผลงานของ edgar degas ชื่อผลงาน “Self portrait (1863)”
 (ที่มา : เข้าถึงได้จาก <https://www.takieng.com/stories/13984>, เข้าถึงเมื่อ 7 เมษายน 2562)

ภาพที่ 10 ผลงานของ edgar degas ชื่อผลงาน “The collector of prints”
 (ที่มา : เข้าถึงได้จาก <https://www.takieng.com/stories/13984>, เข้าถึงเมื่อ 7 เมษายน 2562)

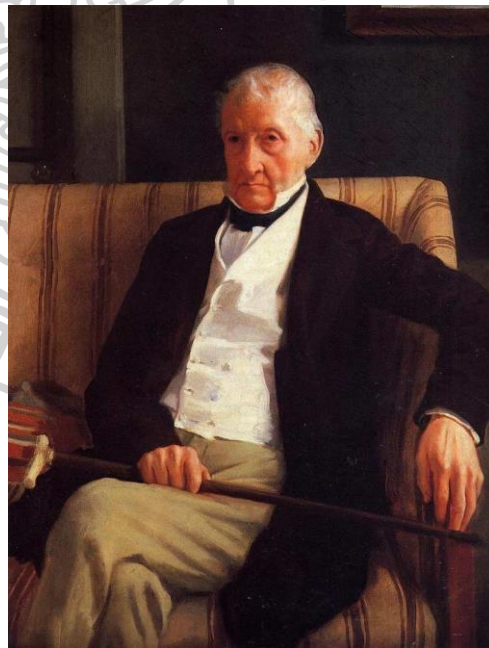
ภาพที่ 11 ผลงานของ edgar degas ชื่อผลงาน “Singer in green”
 (ที่มา : เข้าถึงได้จาก <https://www.takieng.com/wp-content/2019/02/degas-genres- paintings-14.jpg>, เข้าถึงเมื่อ 7 เมษายน 2562)

ภาพที่ 12 ผลงานของ edgar degas ชื่อผลงาน “After the bath, Woman drying her self”
 (ที่มา : เข้าถึงได้จาก <https://www.takieng.com/wp-content/2019/02/degas-nude- paintings-01.jpg>, เข้าถึงเมื่อ 7 เมษายน 2562)

ภาพที่ 13 ผลงานของ edgar degas ชื่อผลงาน “the tub”
 (ที่มา : เข้าถึงได้จาก <https://www.takieng.com>, เข้าถึงเมื่อ 7 เมษายน 2562)

ภาพที่ 14 ผลงานของ edgar degas ชื่อผลงาน “Portrait of Hilaire Rene de Gas”
 (ที่มา : เข้าถึงได้จาก <https://www.takieng.com/stories>, เข้าถึงเมื่อ 7 เมษายน 2562)

Pablo Ruiz Picasso

Pablo Ruiz Picasso เป็นจิตรกรเอกคนสำคัญของโลก เป็นศิลปินผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะสมัยใหม่ในหลากหลายรูปแบบ เขาเป็นหนึ่งในผู้ริเริ่มศิลปะแบบคิวบิสม์ (Cubism) และเป็นผู้คิดค้นประติมากรรมประกอบชิ้นรูป (Constructed Sculpture) ได้รับการยกย่องว่าเป็นหนึ่งในศิลปินที่มีอิทธิพลมากที่สุดในศตวรรษที่ 20 ปิกัสโซมีผลงานชั้นยอดมากมาย เช่น ภาพ Guernica และ Les Femmes d'Alger (O. J. R. M.) ผลงานของเขาได้รับความนิยมและมีชื่อเสียงในระดับสูงสุดตลอดหลายสิบปีในชีวิตการเป็นศิลปิน เรียกได้ว่าเป็นหนึ่งในศิลปินที่ประสบความสำเร็จสูงสุดในประวัติศาสตร์¹⁸

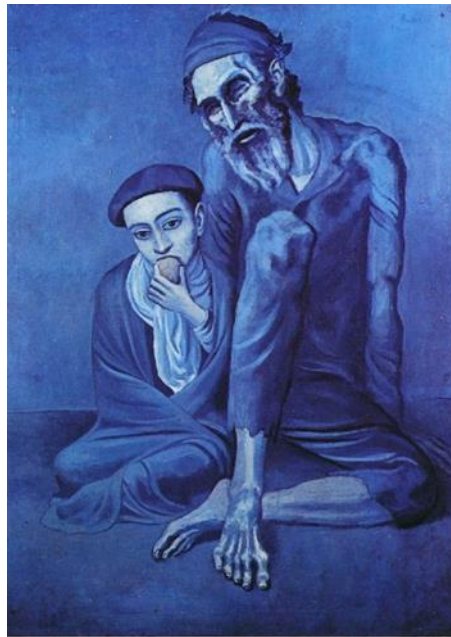

ภาพที่ 15 ศิลปิน Pablo picasso

(ที่มา : เข้าถึงได้จาก <https://www.pablopicasso.org/picasso-biography.jsp>, เข้าถึงเมื่อ 7 เมษายน 2562)

---

¹⁸ Tkaieng, "Pablo Picasso." เข้าถึงเมื่อ สืบค้นเมื่อ 3 เมษายน 2562 จาก <https://www.takieng.com/stories/13984>.

ภาพที่ 16 ผลงานของ pablo picasso ชื่อผลงาน “old beggar with boy”
 (ที่มา : เข้าถึงได้จาก <https://ukdhm.org/v2/wp-content/uploads/2017/09/Old-Beggar-with-Boy1.jpg>, เข้าถึงเมื่อ 7 เมษายน 2562)

ภาพที่ 17 ผลงานของ pablo picasso ชื่อผลงาน “boy with a pipe”
 (ที่มา : เข้าถึงได้จาก <https://www.artsy.net/article/artsy-editorial-emotional-turmoil-picassos-rose-period>, เข้าถึงเมื่อ 7 เมษายน 2562)

ภาพที่ 18 ผลงานของ pablo picasso ชื่อผลงาน “Family of Saltimbanques”
 (ที่มา : เข้าถึงได้จาก <https://www.artsy.net/article/artsy-editorial-emotional-turmoil-picassos-rose-period>, เข้าถึงเมื่อ 7 เมษายน 2562)

ภาพที่ 19 ผลงานของ pablo picasso ชื่อผลงาน “Les Demoiselles d’Avignon”
 (ที่มา : เข้าถึงได้จาก <https://www.pablocicasso.org/africanperiod.jsp>, เข้าถึงเมื่อ 7 เมษายน 2562)

ภาพที่ 20 ผลงานของ pablo picasso ชื่อผลงาน “girl with a mandalin”
(ที่มา : เข้าถึงได้จาก <http://www.silpa-mag.com>, เข้าถึงเมื่อ 7 เมษายน 2562)

ภาพที่ 21 ผลงานของ pablo picasso ชื่อผลงาน “ Guernica ”(ที่มา : เข้าถึงได้จาก
<http://www.silpa-mag.com>, เข้าถึงเมื่อ 7 เมษายน 2562)

ภาพที่ 22 ผลงานของ pablo picasso ชื่อผลงาน “ The weeping woman ”
 (ที่มา : เข้าถึงได้จาก <http://www.visual-arts-cork.com/paintings-analysis/weeping-woman.htm>, เข้าถึงเมื่อ 7 เมษายน 2562)

ภาพที่ 23 ผลงานของ edgar degas ชื่อผลงาน “ The charnel house ”
 (ที่มา : เข้าถึงได้จาก <https://www.pablocicasso.org/the-charnel-house.jsp>, เข้าถึงเมื่อ 7 เมษายน 2562)

ตาราง ที่ 1 การวิเคราะห์การสร้างสรรค์ผลงาน

ผลงานของศิลปิน/ลัทธิ	อิทธิพลด้านรูปแบบ	อิทธิพลด้านเทคนิค	อิทธิพลด้านแนวคิด/เนื้อหา	สรุปอิทธิพลที่มีต่อการสร้างสรรค์งาน
 <p>David kassan</p>	รูปแบบการนำเสนอแบบที่เป็นเหยื่อในเหตุการณ์ความรุนแรงสื่อให้เห็นถึงอารมณ์ในงานรวมถึงวิธีการทำงาน	เทคนิคการตรออิงประกอบกับใช้ข้อมูลที่มีการสะท้อนถึงอารมณ์ความรู้สึกการใช้ข้อมูลเป็นส่วนหนึ่งของงาน	การให้ความสำคัญของข้อมูลที่มีผลต่อความรู้สึกของตัวแบบ	การสร้างสรรค์ผลงานโดยเน้นไปที่การใช้ข้อมูลเป็นหลักและถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานวาดเส้น
 <p>Edgar degas</p>	งานมีความลึกลับทั้งทางด้านสรีระร่างกายมีรูปแบบที่ไม่ตายตัวทำให้รู้สึกไม่สิ้นสุดบนตัวงาน	การนำเสนอกระบวนการทำงานที่มีความลึกลับของตัวแบบมีสรีระที่งดงาม	ความประทับใจในมุมมองของตนเองสามารถนำมาทำเป็นงานสร้างสรรค์และสื่อความหมายที่มีผลกระทบต่อจิตใจ	วิธีการนำเสนอในรูปแบบงานจิตรกรรมโดยใช้ความพลิ้วไหวและการลื่นไหลขององค์ประกอบ
 <p>Pablo picasso</p>	สื่อให้เห็นถึงอารมณ์ของตัวแบบอย่างแท้จริง ความเศร้า ความหม่นหมอง และมีการเคลื่อนไหวในตัวงาน	การนำเสนอความรู้สึกจากตัวแบบมาถ่ายทอดออกมาให้ดูมีอารมณ์ความรู้สึกและสะท้อนการใช้ชีวิต	ในสังคมยังมีผู้ที่มีความบกพร่องไม่ว่าจะทางด้านร่างกายและจิตใจ	การนำเสนอภาวะจิตใจและการกระทำของตัวแบบทำให้มีสิ่งที่สะท้อนกับผู้ชม

สรุป	นำเสนอรูปแบบศิลปะสัญนิยม แสดงตัวแบบหรือเรื่องราวตามที่ปรากฏในชีวิตประจำวัน โดยปราศจากการสร้างเสริมหรือการตีความหมาย	การนำเสนอกระบวนการที่นำข้อมูลมาเปลี่ยนเป็นกระบวนการทำงานสร้างสรรค์	ต้องการให้คนพิจารณาและผู้ที่เกี่ยวข้องอยู่ร่วมกับคนในสังคมได้อย่างเท่าเทียมกัน	นำเสนอผู้ที่มีผลกระทบทางจิตใจและผู้พิจารณาโดยใช้รูปแบบศิลปะสัญนิยมด้วยข้อมูลและตัวแบบนำเสนอกระบวนการทำงาน
------	---	--	--	---

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “ความทุกข์พลภาพ กับ การดำเนินชีวิต ” นี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างสรรค์โดยผ่านกระบวนการ แนวทางและเทคนิคในการสร้างสรรค์ จาก การบันทึกรวบรวมข้อมูลและแรงบันดาลใจอย่างเป็นระบบ และได้ดำเนินการสร้างสรรค์โดยใช้ การวาดเส้นและหลักการจัดองค์ประกอบศิลป์ผสานกับเนื้อหาเรื่องราวผ่านสุนทรียภาพ ผู้วิจัย ได้เลือกการสร้างสรรค์ผลงานจำนวน 4 ชิ้น แต่ละชิ้นจะมีขนาดและวัสดุที่เหมือนและแตกต่างกัน

- 1.แนวความคิดและแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน
- 2.รูปแบบของงานสร้างสรรค์
- 3.วิธีการดำเนินงาน
  - 3.1 ขั้นตอนการศึกษา
  - 3.2 ขั้นตอนการสร้างสรรค์ (อธิบายละเอียด)
- 4.รายละเอียดของระยะเวลาในการดำเนินงาน
- 5.วัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงาน
- 6.ขั้นตอนการดำเนินและผลงานสำเร็จ
  - 6.1 ขั้นตอนการดำเนินวิทยานิพนธ์
  - 6.2 ผลงานสำเร็จ

1. แนวความคิดและแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน

ผู้วิจัยเกิดในครอบครัวที่มีพื้นฐานของการให้ จึงมีความรู้สึกอ่อนไหวต่อสิ่งต่างๆ รวมถึงนิสัยของตัวผู้วิจัย ในสมัยที่เป็นเด็กครั้งแรกที่ได้สัมผัสกับผู้พิการอย่างใกล้ชิด ผู้วิจัยและครอบครัวได้เดินทาง ส่งมอบ ช่วยเหลือ บริจาคสิ่งของที่จำเป็นในการช่วยเหลือผู้พิการ ไม่ว่าจะ เป็นเสื้อผ้า ฝาของกระป๋องที่สามารถนำไปเป็นส่วนประกอบในการทำขาเทียม สิ่งอุปโภค บริโภคนานาชนิด ครอบครัวและผู้วิจัยได้ปฏิบัติเช่นนั้นมาตลอด จึงถูกปลูกฝังให้เป็นคนที่มี นิสัยการให้และเมตตาสงสาร ประสบการณ์ต่างๆในชีวิตล้วนหล่อหลอมให้เกิดเป็นทัศนคติ มุมมอง การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้พิการทำให้ข้าพเจ้าเกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ วิทยานิพนธ์ โดยแสดงผ่านงานจิตรกรรมวาดเส้น 2 มิติ ผู้วิจัยเลือกที่จะพูดคุยมีปฏิสัมพันธ์ใน เชิงพูดคุยและศึกษาการดำเนินชีวิตของผู้พิการหลากหลายรูปแบบ แลกเปลี่ยนความคิด ให้ กำลังใจ สิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดแรงบันดาลใจในการสร้างผลงาน

2. รูปแบบของงานสร้างสรรค์

รูปแบบเป็นผลงานจิตรกรรมวาดเส้น โดยใช้การสำรวจคนพิการในชุมชนและนำเรื่องราวที่ประทับใจพร้อมตัวแบบมาปรับขยายเท่าขนาดจริงลงในคอมพิวเตอร์ และมีการนำเรื่องราวหรืออุปกรณ์ในการดำเนินชีวิตของคนพิการเพื่อสะท้อนให้เห็นว่าคนพิการสามารถดำเนินชีวิตได้ไม่ต่างกับคนทั่วไป รวมทั้งนำเสนอกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานด้วย

3. วิธีการดำเนินงาน

3.1 ขั้นตอนการศึกษา

3.1.1 ศึกษาและทำความเข้าใจผลงานศิลปะ โดยการเก็บรวบรวมข้อมูล เอกสาร บทความ งานวิจัยและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง แนวคิดทฤษฎี สัจนิยม ทฤษฎีองค์ประกอบศิลป์จิตรกรรม ทฤษฎีเกี่ยวกับคนพิการ

3.1.2 ศึกษาเรียนรู้ ข้อมูลต่างๆ จากการทดลองสร้างสรรค์ด้านเทคนิค วิธีการที่ตรงกับแนวคิดการสร้างสรรค์

3.1.3 ศึกษา เรียนรู้อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ที่ประกอบด้วยอุปกรณ์ที่ใช้ในการร่างภาพ อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์จิตรกรรมวาดเส้น

3.1.4 ศึกษาข้อมูลศิลปะจากศิลปินที่สร้างสรรค์ผลงานในเทคนิคการวาดภาพแบบจิตรกรรมและการแสดงออกที่เน้นให้เห็นถึงคุณค่าความเท่าเทียมของคนพิการ

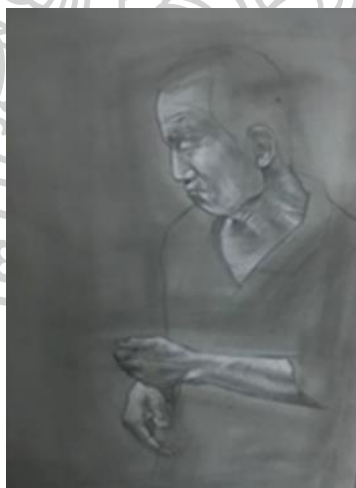
3.2 ขั้นตอนการสร้างสรรค์

3.2.1 จัดเตรียมไม้เพื่อเป็นระนาบรองรับในการวาดโดยนำมาขัดให้เรียบเนียนและใช้สีทาบ่านรองพื้นในขั้นตอนเริ่มแรกใช้กระดาษทรายขัดบนตัวแผ่นไม้ 3-4 รอบและนำแผ่นไม้ไปทาสีรองพื้นที่ผสมไว้

ภาพที่ 24 ภาพถ่ายของเฟรมไม้อัดหลังจากขัดและลงสีพื้น
(ถ่ายโดยผู้วิจัย, สถานที่ อ.เมืองนครปฐม, ถ่ายเมื่อ 10 เมษายน 2562)

3.2.2 ร่างแบบบนกระดาษเพื่อเป็นแบบร่างก่อนที่จะลงบนแผ่นไม้อัดเท่า
ขนาดจริงและแสดงเอกลักษณ์ของตัวเองโดยใช้โทนสีผสมกับการตรออิงลงไปก่อนที่จะลง
น้ำหนักเป็นชั้นๆ ก่อนที่จะคัดแสงและเก็บรายละเอียด

ภาพที่ 25 ภาพขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานระยะก่อนวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1

ภาพที่ 26 ภาพขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานระยะก่อนวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 2

ภาพที่ 27 ภาพขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานระยะก่อนวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 3

ตารางที่ 2 วิเคราะห์พัฒนาผลงานระยะก่อนวิทยานิพนธ์

ผลงานการสร้างสรรค์	ผลงานระยะก่อนวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 1	ผลงานระยะก่อน วิทยานิพนธ์ชุดที่ 2	ผลงานระยะก่อนวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 3
รูปภาพ ผลงาน			
แนวคิด	ผู้วิจัยได้พูดคุยกับคนพิการในชุมชนแล้วรู้สึกประทับใจในเรื่องราวของผู้พิการ จึงนำมาทำเป็นงานสร้างสรรค์และสื่อความหมายที่มีผลกระทบต่อจิตใจ ในสังคมยังมีผู้ที่มีความบกพร่องทางการมองเห็น การได้ยิน และการพูด ผู้วิจัยจึงอยากสะท้อนให้เห็นถึงการอยู่ร่วมกันกับคนปกติในสังคมร่วมกับผู้พิการรวมถึงการดำเนินชีวิต		
เทคนิค	วาดเส้นบนแผ่นไม้	วาดเส้นบนแผ่นไม้	วาดเส้นบนแผ่นไม้
ขนาด	80 x 60 เซนติเมตร.	60 x 80 เซนติเมตร	100 x 150 เซนติเมตร
จุดเด่น	มีการวางท่าทางของผู้พิการและสิ่งของที่ใช้ในการดำเนินชีวิตได้อย่างเหมาะสมจัดองค์ประกอบบนตัวงานได้ครบองค์รวม	สื่อความหมายของผู้พิการได้อย่างชัดเจนด้วยท่าทางของแบบ แสงเงามีความเด่นชัด รวมถึงบรรยากาศรอบๆ	การวางท่าทางมีความลื่นไหลของตัวแบบทำให้ผู้ชมรู้ถึงนัยยะต่างๆที่อยู่บนตัวงานรวมถึงองค์ประกอบในภาพดูสมบูรณ์
จุดที่ควรพัฒนา	เน้นเส้นผ้าให้มน้ำหนักมากขึ้นและสภาพแวดล้อมสามารถทำได้ดีกว่านี้	ภาพบรรยากาศยังไม่เด่นชัดควรใช้น้ำหนักเข้มเพิ่มลงไปโดยรอบตัวงานเพื่อผลึกแสงของตัวแบบขึ้นมา	สื่อความหมายของภาพออกมายังไม่ชัดเจน สร้างเรื่องราวที่สามารถนำเสนอผ่านตัวแบบได้มากกว่านี้
พัฒนาและปรับปรุง	เก็บรายละเอียดในตัวงานและเพิ่มบรรยากาศให้ดูเข้มข้น	เพิ่มความเข้มของบรรยากาศรอบๆ งานให้เด่นชัดมากขึ้น	คัดแสงและเงาให้ตัวแบบเด่นชัดและปลาตะเพียนรอบๆ

4. รายละเอียดของระยะเวลาในการดำเนินงาน

ตารางที่ 3 ตารางรายละเอียดของระยะเวลาในการดำเนินงาน

ขั้นตอนการดำเนินงาน	ระยะเวลาในการดำเนินงาน							
	พ.ศ. 2561				พ.ศ. 2562			
	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.
กำหนดกรอบแนวคิด รูปแบบ และ เทคนิควิธีการ (ต่อเนื่องจากรายวิชา สัมมนาเชิง ปฏิบัติการ)	← →							
ศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่เกี่ยวข้อง		↔						
ลงพื้นที่ภาคสนามสำรวจและเก็บ รวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาสร้างภาพ ต้นแบบ			← →					
สร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์					← →			

5. วัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินการ

5.1 อุปกรณ์

5.1.1 แผ่นไม้อัด

แผ่นไม้อัดเป็นวัสดุที่มีพื้นผิว จำเป็นที่จะต้องขัดด้วยกระดาษทรายให้เรียบและใช้สีทาบ้านรองพื้นเป็นลักษณะเฉพาะของงานซึ่งทาแผ่นไม้ให้เป็นสีเทา

ภาพที่ 28 แผ่นไม้อัด

(ที่มา, <http://prime-wood.com/>, 10 เมษายน 2562)

5.1.2 ชาโคลแท่ง

ชาโคลแท่ง (chacoa l) เป็นแท่งถ่านที่ช่วยสร้างให้เกิดสีดำเป็นลักษณะเฉพาะความดำที่เป็นฝุ่นผงใช้สร้างบรรยากาศบนตัวงานและตัดขอบเนื้องานให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ภาพที่ 29 ชาโคลแท่ง

(ถ่ายโดยผู้วิจัย, สถานที่ อ.เมืองนครปฐม, ถ่ายเมื่อ 10 เมษายน 2562)

5.1.3 ดินสอ EE

ดินสอ EE มีลักษณะเฉพาะที่สร้างลายเส้นที่มีความชัดเจนให้กับตัวงานสร้างเส้นสาน ก่อให้เกิดรูปแบบที่มีความเคลื่อนไหวอย่างอิสระ

ภาพที่ 30 ดินสอ EE

(ถ่ายโดยผู้วิจัย, สถานที่ อ.เมืองนครปฐม, ถ่ายเมื่อ 10 เมษายน 2562)

5.1.4 พู่กัน

พู่กันหรือแปรงคือเครื่องมือสำหรับปัดให้ฝุ่นผงมีการกระจายตัวเกิดขึ้นบนตัวงาน

ภาพที่ 31 พู่กัน

(ถ่ายโดยผู้วิจัย, สถานที่ อ.เมืองนครปฐม, ถ่ายเมื่อ 10 เมษายน 2562)

5.1.5 เกรยอง

เกรยอง มีลักษณะเป็นแท่งสี่เหลี่ยม มีความแข็งไม่เปราะหรือแตกหักง่าย เหมาะสำหรับการเขียนพื้นที่ Background และพื้นที่ที่ไม่ต้องการเก็บรายละเอียด

ภาพที่ 32 เกรยอง

(ถ่ายโดยผู้วิจัย, สถานที่ อ.เมืองนครปฐม, ถ่ายเมื่อ 10 เมษายน 2562)

5.1.6 ดินสอขาว

ดินสอขาว เก็บรายละเอียดของแสงในส่วนต่างๆของตัวงาน ใช้เน้นจุดเด่น

ภาพที่ 33 ดินสอขาว

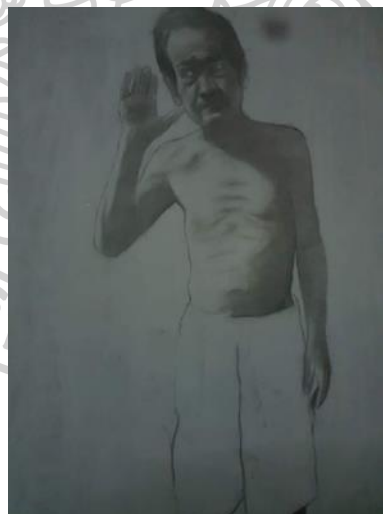
(ถ่ายโดยผู้วิจัย, สถานที่ อ.เมืองนครปฐม, ถ่ายเมื่อ 10 เมษายน 2562)

6. ขั้นตอนการดำเนินงานและผลงานสำเร็จ

6.1 ขั้นตอนการดำเนินงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1 ร่างแบบบนกระดาษเพื่อเป็นแบบร่าง ก่อนที่จะลงบนแผ่นไม้อัดเท่าขนาดจริงและแสดงเอกลักษณ์ของตัวเองโดยการใช้โทนสีผสมกับการดร้ออิงลงไปก่อนที่จะลงน้ำหนักเป็นชั้นๆ ก่อนที่จะคัดแสงและเก็บรายละเอียด

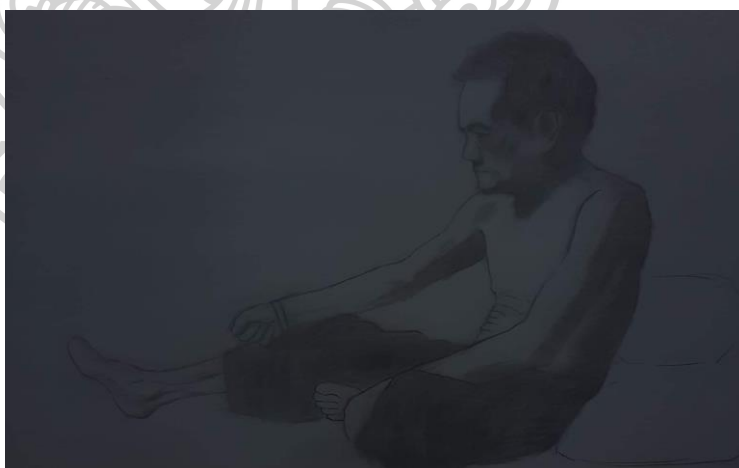
ภาพที่ 34 ภาพขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานระยะก่อนวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1

ภาพที่ 35 ภาพขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานระยะก่อนวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2

ภาพที่ 36 ภาพขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานระยะก่อนวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 3

ภาพที่ 37 ภาพขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานระยะก่อนวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 4

6.2 ผลงานสำเร็จ

ขั้นตอนการดำเนินงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1 เริ่มแรกของการทำงานชิ้นแรกโดยเริ่มจากการพูดคุยและมีปฏิสัมพันธ์กับผู้พิการทางการพูดในชุมชนและได้เจอแรงบันดาลใจในการทำงาน โดยการนำสิ่งของรวมถึงตัวของผู้พิการมาสร้างสรรค์เป็นรูปแบบจิตรกรรมวาดเส้น 2 มิติบนแผ่นไม้ โดยจัดองค์ประกอบภาพโดยใช้ตัวแบบอยู่กึ่งกลางและมีสิ่งของที่ใช้ในการดำเนินชีวิตวางเพื่อให้สอดคล้องกับแนวคิดของผลงาน

ชื่อ บทสนทนา บน ความหวัง 1 (A conversation on hope 1)

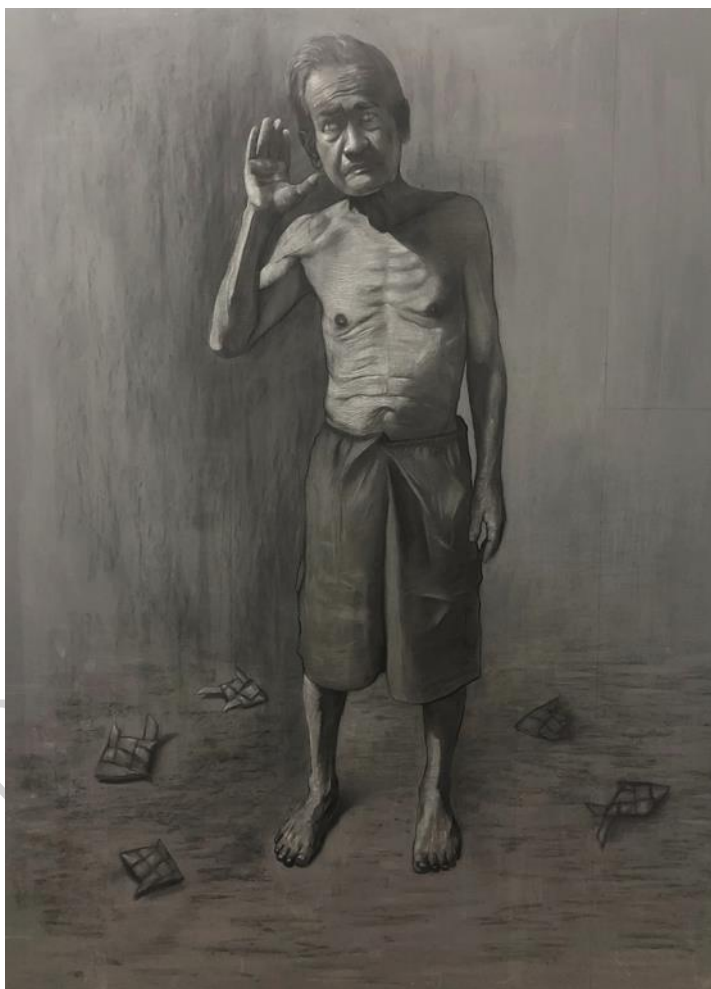
เทคนิค วาดเส้นบนไม้

ขนาด 150 เซนติเมตร x 120 เซนติเมตร

ปี 2562

ขั้นตอนการทำงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2 เป็นช่วงที่เริ่มค้นหาศึกษาผู้พิการในชุมชนอย่างจริงจังโดยได้พูดคุยและนำเรื่องราวการดำเนินชีวิตของผู้พิการทางสายตาและการได้ยิน รูปแบบงานพัฒนาโดยการใช้โทนสีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะและการขยายขนาดงานเท่าคนจริง มีการใช้แสงเงาที่ตัดกันอย่างชัดเจน

ชื่อ บทสนทนา บน ความหวัง 2 (A conversation on hope 2)

เทคนิค วาดเส้นบนไม้

ขนาด 200 เซนติเมตร x 150 เซนติเมตร

ปี 2562

ขั้นตอนการทำวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3 มีการพัฒนาโดยการใช้เทคนิควิธีการที่หลากหลายมากขึ้น เน้นรายละเอียดของเสื้อผ้า กล้ามเนื้อ ส่วนต่างๆบนร่างกาย การแสดงออกมีความเด่นชัดและมีเอกลักษณ์สะท้อนให้เห็นความบกพร่องทางด้านร่างกาย

ชื่อ บทสนทนา บน ความหวัง 3 (A conversation on hope 3)

เทคนิค วาดเส้นบนไม้

ขนาด 200 เซนติเมตร x 120 เซนติเมตร

ปี 2562

ขั้นตอนการทำวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4 เป็นผลงานชิ้นสุดท้ายของวิทยานิพนธ์ชุดนี้ ผู้วิจัยได้พัฒนาในส่วนของการเคลื่อนไหวในตัวเอง แสดงออกให้เห็นถึงองค์ประกอบที่เด่นชัดการจัดวางภาพ และเน้นรายละเอียดในจุดต่างๆ

ชื่อ บทสนทนา บน ความหวัง 4 (A conversation on hope 4)

เทคนิค วาดเส้นบนไม้

ขนาด 150 เซนติเมตร x 200 เซนติเมตร

ปี 2562

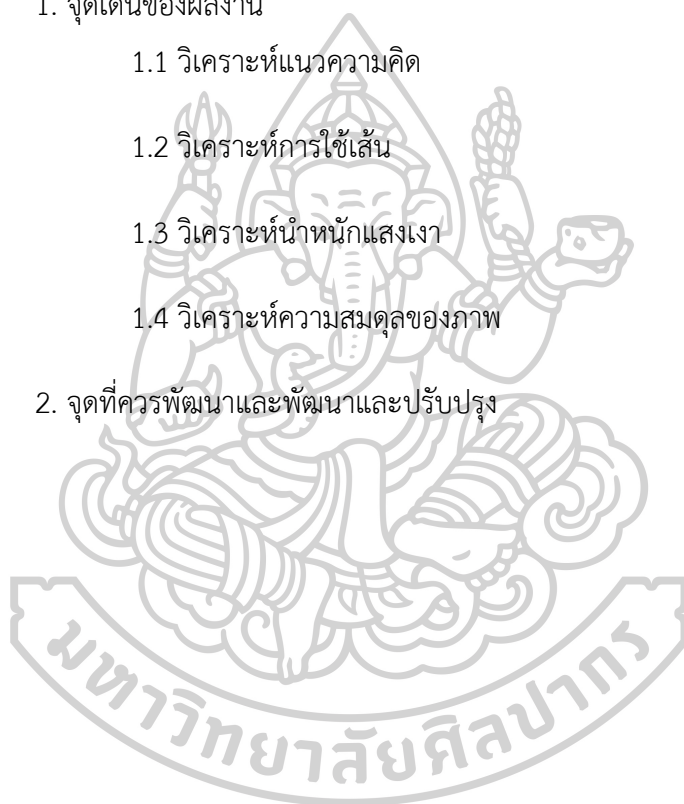
บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

การวิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์

ในการสร้างสรรค์ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ชุดนี้ได้อาศัยกระบวนการในการพัฒนาด้านแนวคิดกับรูปแบบการนำเสนอและเทคนิคควบคู่กันไป ซึ่งในระยะเริ่มต้นได้มีการกำหนดแนวคิดและเริ่มพัฒนาจนเกิดความชัดเจนในด้านแนวความคิดนั้นมากขึ้น โดยผู้วิจัยแบ่งขั้นตอนการวิเคราะห์ออกเป็น

1. จุดเด่นของผลงาน
  - 1.1 วิเคราะห์แนวความคิด
  - 1.2 วิเคราะห์การใช้เส้น
  - 1.3 วิเคราะห์น้ำหนักแสงเงา
  - 1.4 วิเคราะห์ความสมดุลของภาพ
2. จุดที่ควรพัฒนาและพัฒนาและปรับปรุง

1. จุดเด่นของผลงาน

1.1 วิเคราะห์แนวความคิด

ตารางที่ 4 ตารางวิเคราะห์แนวความคิด

ผลงานสร้างสรรค์	ขนาด	เทคนิค	วิเคราะห์แนวความคิด
	150 x 120 ซม.	วาดเส้นบนไม้	มีการพัฒนาด้านแนวความคิดและกระบวนการสร้างสรรค์ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยการเลือกที่จะเก็บข้อมูลเพื่อนำมาสร้างสรรค์ผลงาน โดยใช้ตัวแบบที่มีความประทับใจซึ่งเป็นผู้พิการทางการได้ยินและการพูด
	200 x 150 ซม.	วาดเส้นบนไม้	เป็นการนำเสนอถึงท่าทางของตัวแบบที่พิการทางสายตาและการได้ยิน นำเสนอในลักษณะท่ายืนและมือป้องหูเพื่อสื่อให้เห็นถึงลักษณะของคนพิการ นำสิ่งของที่ตัวแบบใช้ในการดำเนินชีวิตจัดอยู่บนตัวงาน
	200 x 120 ซม.	วาดเส้นบนไม้	นำเสนอลักษณะของผู้พิการทางสายตาและการได้ยินให้เด่นชัดมากขึ้นด้วยลักษณะท่าทางของตัวแบบสะท้อนให้เห็นถึงความพิการอย่างเด่นชัดมากขึ้น
	150 x 200 ซม.	วาดเส้นบนไม้	เป็นการนำเสนอตัวแบบในลักษณะที่แตกต่างจากเดิม เป็นการใช้บรรยากาศที่ดูมืดสื่อให้เห็นถึงอารมณ์ความรู้สึกที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้นสะท้อนให้เห็นถึงความรู้สึกภายในของตัวแบบถึงความบกพร่องทางด้านร่างกาย

1.2 วิเคราะห์การใช้เส้น

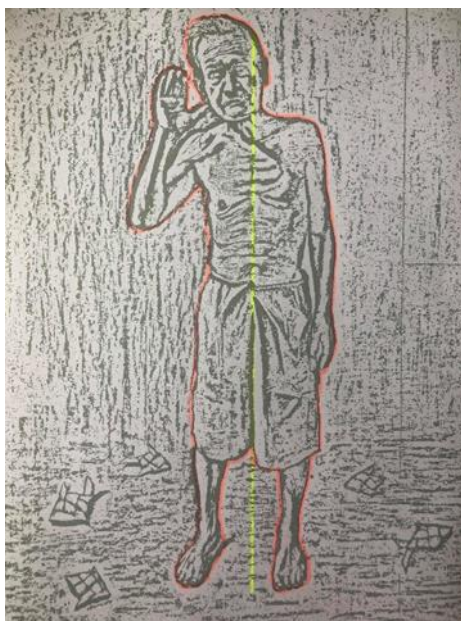

ภาพที่ 38 ภาพวิเคราะห์การใช้เส้นผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 1

ตารางที่ 4 ตารางวิเคราะห์การใช้เส้นผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 1

เส้น	วิเคราะห์การใช้เส้น
เส้นที่เป็นรูปชายชรา (เส้นสีแดง)	การใช้เส้นในการตัดขอบตัวงานทำให้เกิดความเด่นชัดของรูปทรงร่างกายคนและสื่อให้เห็นถึงความแข็งแรงของเส้นรอบนอก
เส้นทางจิต (เส้นสีเหลือง)	แรเงาแบบเส้นสานหรือไขว้คล้ายตาข่าย เป็นการแรเงาในลักษณะเส้นเฉียงที่เป็นการไขว้คล้ายตาข่ายดักปลา โดยอาศัยค่าน้ำหนักอ่อนแก่ของแสงและเงาเป็น 3 มิติ
เส้นของโต๊ะนั่งกับ เส้นระดับสายตา (เส้นสีน้ำเงิน)	การแรเงาแบบเส้นนอน เป็นการแรเงาให้เกิดแสงเงาในลักษณะแนวนอน หรือเกือบจะเป็นแนวนอนโดยการจับดินสอในลักษณะเขียนหนังสือ แล้วขีดเขียนเส้นทับกันตามค่าน้ำหนักอ่อนแก่ของแสงและเงา

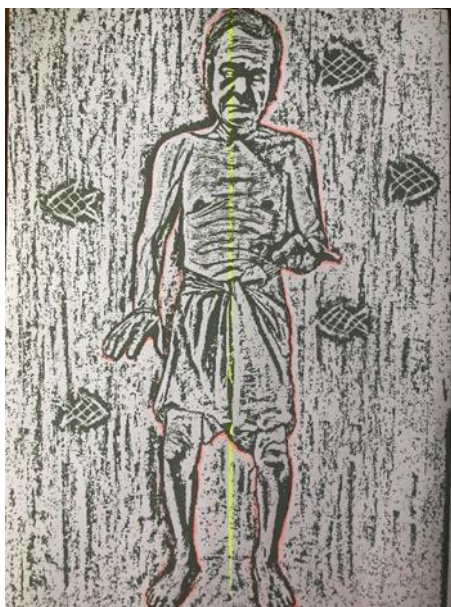

ภาพที่ 39 ภาพวิเคราะห์การใช้เส้นผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 2

ตารางที่ 5 ตารางวิเคราะห์การใช้เส้นผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 2

เส้น	วิเคราะห์การใช้เส้น
เส้นที่เป็นรูปชายชรา (เส้นสีแดง)	การใช้เส้นรอบนอกแสดงออกถึงการเขียนเส้นที่เน้นจุดเด่นและปล่อยบางส่วน การใช้เส้นตัดที่เข้มสามารถทำให้เกิดความลึกของเงาและการปล่อยเส้นบางทำให้เกิดร่องรอยของแสงที่เด่นชัด
เส้นทางจิต (เส้นสีเหลือง)	เป็นการใช้เส้นไขว้ในการเขียนสื่อให้เห็นถึงลักษณะเฉพาะของตัวงาน สานกันจนเกิดแสงเงาที่เป็น 3 มิติ มีความลึก ความเด่นชัดของแสง

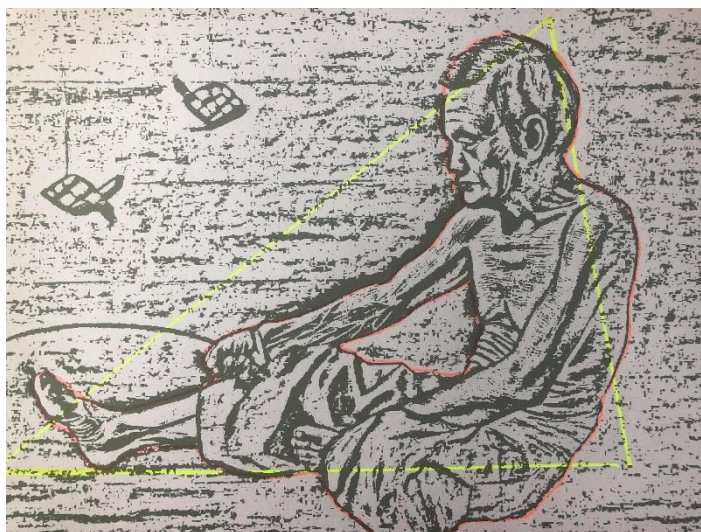

ภาพที่ 40 ภาพวิเคราะห์การใช้เส้นผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 3

ตารางที่ 6 ตารางวิเคราะห์การใช้เส้นผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 3

เส้น	วิเคราะห์การใช้เส้น
เส้นที่เป็นรูปชายชรา (เส้นสีแดง)	การใช้เส้นแนวยาวเพื่อครอบคลุมตัวงานเน้นและปล่อยบางส่วนเพื่อให้เกิดมิติ เป็นการใช้เส้นที่คมในบางส่วนของตัวงาน เช่น บางจุดของผลงานที่ไม่โดนแสง
เส้นทางจิต (เส้นสีเหลือง)	ใช้การสานเส้นและแรงเงาเส้นในลักษณะที่ไขว้กันเหมือนตาข่ายโดยใช้ดินสอขาวในการสร้างสรรค์ร่วมกับดินสอดำ แสดงให้เห็นถึงเส้นที่เกิดเป็นแสงเงาได้อย่างเด่นชัด

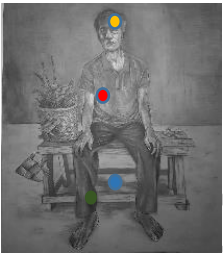

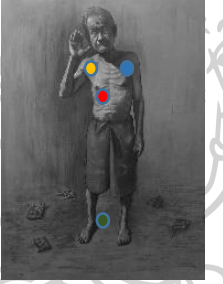

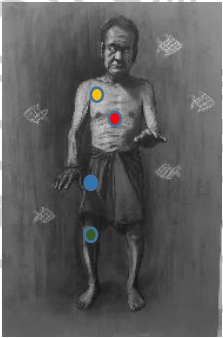

ภาพที่ 41 ภาพวิเคราะห์การใช้เส้นผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 4

ตารางที่ 7 ตารางวิเคราะห์การใช้เส้นผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 4

เส้น	วิเคราะห์การใช้เส้น
เส้นที่เป็นรูปชายชรา (เส้นสีแดง)	การใช้เส้นในแนวนอนและแนวตั้งเพื่อให้รู้สึกว่าการก่อสร้างของเส้นนั้นมีความมั่นคง เน้นในส่วนที่เป็นเงาเพื่อให้เกิดความเข้มและตัดกันอย่างเด่นชัด
เส้นทางจิต (เส้นสีเหลือง)	เป็นการแรเงารวมๆโดยใช้ถ่าน ใช้เส้นในแนวนอนและถูเพื่อให้เกิดชั้นบรรยากาศทำให้ผลลัพธ์ของตัวงานออกมา และมีการใช้เส้นสานโดยรอบทำให้เกิดน้ำหนักอ่อนแก่

1.3 วิเคราะห์น้ำหนักแสงเงา

ตารางที่ 8 ตารางวิเคราะห์น้ำหนักแสงเงา

ผลงานการสร้างสรรค์	รูปผลงาน	น้ำหนักแสงเงา	อธิบาย
ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 1		สว่างสุด 10 % สว่าง 50 % เงา 30% เงาตกกระทบ 10 % 	ในผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1 มีแสงเงาที่ยังไม่ชัดเจนน้ำหนักโดยรวมยังอยู่ในค่าที่เป็นกลางไม่เด่นชัดในเรื่องของเงาและแสง มีความกลมกลืนของเงาและแสงในอัตราส่วนที่เท่ากัน
ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 2		สว่างสุด 20 % สว่าง 30 % เงา 40 % เงาตกกระทบ 10 % 	ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 2 ได้พัฒนาในเรื่องของแสงและเงาจากผลงานชิ้นที่ 1 มีการเน้นในส่วนของแสงให้เห็นชัดเจนตัดกับความมืดของเงาในตัวงานทำให้เกิดมิติในตัวงานเพิ่มมากขึ้น
ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 3		สว่างสุด 20 % สว่าง 30 % เงา 30 % เงาตกกระทบ 20 % 	ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 3 ได้พัฒนาในเรื่องการใช้แสงที่มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นโดยมีการเน้นแสงในส่วนที่ตกกระทบบนตัวงานรวมถึงส่วนต่างๆในงานการใช้เงามีความเด่นชัดเพราะตัดกับแสงที่ตกกระทบลงมา
ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 4		สว่างสุด 10% สว่าง 20% เงา 40 % เงาตกกระทบ 30 % 	ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 4 ได้พัฒนาการใช้ความลึกของเงาที่มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นในส่วนที่ไม่โดนแสงเห็นได้ชัดจากตัวผลงานว่ามีความลึก ผลักระยะงานออกมาในส่วนที่โดนแสงแสดงออกได้อย่างเด่นชัด

1.4 วิเคราะห์ความสมดุลของภาพ

ตารางที่ 9 ตารางวิเคราะห์ความสมดุล

ผลงานวิทยานิพนธ์	วิเคราะห์ความสมดุล
	<p>ผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 1 การวางองค์ประกอบภาพและความสมดุลที่มีความเท่ากันทั้งสองฝั่งโดยใช้ตะกร้าสานและปลาตะเพียนสานทำให้มีน้ำหนักในตัวงานไม่เอียงไปในทิศใดทิศหนึ่ง แก้อ้อให้ความรู้สึกถึงความมั่นคงของรูปในลักษณะสิ่งของ ทำนึ่งของแบบมีความสมดุลนี้ลักษณะมีอวางบนหัวเข้า ออกตั้ง ทำให้งานดูมีความสมดุล</p>
	<p>ผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 2 เป็นการแบ่งสัดส่วนที่พัฒนามาจากขั้นที่ 1 ตัวแบบจะอยู่ในลักษณะทำยื่นมือป้องหู ลักษณะการยื่นทำให้งานดูมีความมั่นคง ซ้ายขวามีความสมดุลกันไม่เอียงไปในทางใดทางหนึ่ง รวมถึงปลาตะเพียนสานบนพื้นทำให้ผลงานดูมีความสมบูรณ์ในเรื่องของความสมดุล</p>
	<p>ผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 3 มีการพัฒนารูปแบบของตัวงานโดยใช้ลักษณะท่าทางของมือและการยื่น งานจะเอียงไปทางด้านขวา ด้วยลักษณะการยื่นรวมถึงปลาตะเพียนที่ลอยอยู่ทำให้มีความรู้สึกถึงการถ่ายโอนน้ำหนักของภาพ</p>
	<p>ผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 4 การจัดองค์ประกอบของภาพเอียงไปทางด้านขวาแต่มีการใช้ปลาตะเพียนมาช่วยเพิ่มน้ำหนักในซีกซ้ายทำให้เห็นความสมดุลของภาพได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น</p>

2. จุดที่ควรพัฒนาและพัฒนาและปรับปรุง

ตารางที่ 10 ตารางวิเคราะห์จุดที่ควรพัฒนาและปรับปรุง

ผลงานการสร้างสรรค์	ภาพผลงาน	จุดที่ควรพัฒนา	พัฒนาและปรับปรุง
ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 1		ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1 ควรพัฒนาน้ำหนักและแสงเงาให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้นยังมีความกลมกลืนของค่าน้ำหนักแสงและเงา ทำทางของผู้พิจารณาผู้พิจารณาได้ ไม่นัก ยังไม่เห็นความชัดเจนของความคิดในตัวเองที่สื่อออกมา	ในการพัฒนาและปรับปรุงผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1 ในเรื่องของแสงเงาและองค์ประกอบภายในตัวผลงานมีความสมดุลและชัดเจนในเรื่องการใช้เส้นเก็บรายละเอียดทุกส่วนในงานรวมถึงบรรยากาศรอบๆ เพื่อผลลัพธ์ของตัวงาน
ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 2		ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2 ยังสื่อถึงความชัดเจนของผู้พิจารณาไม่ได้ การวางท่าทางที่ไม่มีความเคลื่อนไหวในตัวเอง และการเน้นรายละเอียดต่างๆ ของงาน	ในการพัฒนาและปรับปรุงผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2 ในเรื่องของแสงเงาความเด่นชัดของความคิดในรูปแบบลักษณะท่าทางของตัวแบบที่สื่อออกมาถึงความพิจารณาอย่างชัดเจน
ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 3		ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3 ควรพัฒนาจุดเด่นจุดด้อยในตัวเองควรมีระยะที่ผลึกกันของแสงและเงา สัญลักษณ์ที่สื่อถึงการดำเนินชีวิตยังออกมาได้ไม่เด่นชัดเท่าที่ควร	ในการพัฒนาและปรับปรุงผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3 ในเรื่องของแสงเงาและองค์ประกอบภายในตัวผลงานมีความเคลื่อนไหวในงานด้วยลักษณะของผู้พิจารณาที่สื่อออกมาชัดเจนด้วย กริยาท่าทาง
ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 4		ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4 ควรพัฒนาการวางท่าทางแบบ สื่อถึงความพิจารณาได้ไม่ชัดเจนเท่าที่ควร รวมถึงปลาตะเพียนสานเครื่องมือในการดำเนินชีวิตของผู้พิจารณาที่ยังสื่อความหมายออกมาได้ไม่เด่นชัด	ในการพัฒนาและปรับปรุงผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 4 ในเรื่องของแสงเงาและองค์ประกอบแสดงออกในลักษณะที่แตกต่างจากชั้นก่อนๆ เนื่องจากเปลี่ยนลักษณะท่าทางของตัวแบบและปรับปรุงวัสดุอุปกรณ์ในตัวเองให้มีความสมดุลมากขึ้น

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการสร้างสรรค์

ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “ การดำเนินชีวิต กับ ความทุกข์พลภาพ ” เป็นการนำเสนอการดำเนินชีวิตและความเสมอภาคของคนพิการในสังคม ข้าพเจ้าเป็นผู้หนึ่งที่มองเห็นบางสิ่งบางอย่างในตัวผู้พิการเหล่านั้นและอยากให้สังคมได้รับรู้ว่าพวกเขาเหล่านั้นไม่ได้มีมืออืดอืดเท้าเอวแต่รอการบริจาค แต่หากมีอาชีพและสามารถดำเนินชีวิตได้เหมือนกับคนปกติในสังคม จึงเป็นแรงผลักดันให้สร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ได้มีการกำหนดวัตถุประสงค์เบื้องต้นไว้ดังนี้

1. เพื่อสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมวาดเส้น ที่ได้รับแรงบันดาลใจจากเรื่องราวของผู้พิการในชุมชน
2. เพื่อสร้างสรรค์ผลงานศิลปะโดยใช้เทคนิควาดเส้นเชื่อมโยงเรื่องราวชีวิตของผู้พิการที่นำมาเป็นต้นแบบในการทำงาน
3. เพื่อสะท้อนให้สังคมได้เห็นถึงความเท่าเทียมของผู้พิการในสังคมและตระหนักว่าผู้พิการไม่ใช่บุคคลที่ไร้ประโยชน์

จากวัตถุประสงค์ดังกล่าว ข้าพเจ้าได้รวบรวม วิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อกำหนดรูปแบบการสร้างสรรค์ผลงานให้นำเสนอเนื้อหาเรื่องราวได้อย่างชัดเจน โดยใช้รูปแบบจิตรกรรมวาดเส้น ประกอบกับการนำเสนอการศึกษาค้นคว้าข้อมูลโดยการลงพื้นที่ต่างๆ การพูดคุยและมีปฏิสัมพันธ์กับผู้พิการอย่างใกล้ชิดเป็นการนำเสนอขั้นตอนและกระบวนการก่อนการสร้างสรรคผลงาน การเก็บรวบรวมข้อมูลของการสร้างสรรค์ครั้ง และในส่วนของผลงานจิตรกรรมวาดเส้นเป็นการนำเสนอการดำเนินชีวิตของผู้พิการทางสายตา ทางการได้ยินและการพูด

โดยในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้มีการนำเสนอผลงานทั้งหมด 4 ชิ้น และในแต่ละชิ้นมีเนื้อหาที่ใกล้เคียงกัน เรื่องราวในการดำเนินชีวิตของผู้พิการมีทั้งความยากลำบากและประทับใจส่งผลกระทบต่ออารมณ์ความรู้สึกในการหาแบบมาสร้างสรรค์ผลงาน ผลงานชิ้นที่ 1 ขนาด 150 x 120 เซนติเมตร เป็นการนำเสนอภาพจิตรกรรมวาดเส้นของผู้พิการทางการได้ยินและการพูด ซึ่งข้าพเจ้ารู้สึกประทับใจหลังจากได้สัมผัสเรื่องราวในการดำเนินชีวิตของแบบ ผลงานชิ้นที่ 2 ขนาด 200 x 150 เซนติเมตร เป็นการนำเสนอภาพจิตรกรรมวาดเส้น ได้รับแรงบันดาลใจมาจากการที่ได้คลุกคลีพูดคุยกับตัวแบบซึ่งเป็นผู้พิการทางสายตา และการได้ยิน ปลาตะเพียนสานซึ่งเป็นสิ่งที่ใช้ในการดำเนินชีวิตของผู้พิการก็ได้ปรากฏอยู่ในตัวงาน ผลงานชิ้นที่ 3 ขนาด 200 x 120 เซนติเมตร เป็นการ

นำเสนอภาพจิตรกรรมวาดเส้นซึ่งมีตัวแบบเดียวกันกับผลงานชิ้นที่ 2 นำเสนอท่าทางที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้นรวมทั้งปลาตะเพียนที่ไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่าเป็นนัยยะที่แฝงอยู่ในตัวงาน และผลงานชิ้นที่ 4 ขนาด 150 x 200 เซนติเมตร เป็นการนำเสนอภาพจิตรกรรมวาดเส้น ชิ้นสุดท้ายจะแตกต่างจากชิ้นที่ 2 และ 3 จากการที่จัดองค์ประกอบแบบในทำนองเปลี่ยนแปลงเป็นนั่งเพื่อให้เกิดความเคลื่อนไหวในตัวผลงาน

2.อภิปรายผล

แนวความคิด การสร้างสรรค์ผลงานเกิดจากแรงบันดาลใจที่เกิดจากสัมผัสกับผู้พิการ ถ่ายทอดลงบนแผ่นไม้ สื่อออกมาถึงความบกพร่องของผู้พิการ สร้างสรรค์ผลงาน 2 มิติ โดยผลงานทั้งหมดได้สร้างสรรค์จากการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้พิการ และถ่ายทอดการดำเนินชีวิต ผู้วิจัยยังต้องการสร้างความตระหนักถึงความเท่าเทียมของผู้พิการในสังคม และเป็นกำลังใจให้ผู้พิการที่มีปัญหาในการใช้ชีวิต ไม่ว่าจะปัญหาใดก็ตาม โดยได้รับอิทธิพลด้านแนวความคิด รูปแบบ และเทคนิคในการสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์จากศิลปิน งานวิจัยชุดนี้ได้รับอิทธิพลจาก David kassan ซึ่งเป็นศิลปิน ผู้ซึ่งมีการสร้างสรรค์งานที่การสะท้อนถึงความไม่เท่าเทียมของคนในสังคม และการดำเนินชีวิตหลังจากประสบเหตุการณ์ที่มีผลทางจิตใจ ผู้วิจัยได้นำอิทธิพลดังกล่าวมาขยายในแนวความคิดจากประสบการณ์ความรู้สึกที่ผู้วิจัยต้องการแสดงออกมาในแง่มุมของความรู้สึกดังกล่าวออกมาเป็นผลงานสร้างสรรค์ โดยที่ผลงานสร้างสรรค์ได้รับอิทธิพลสำคัญด้านรูปแบบจาก Edgar Degasในเรื่องการใช้ลักษณะท่าทางของมนุษย์แสดงออกถึงอากัปกริยาที่สื่อถึงความพริ้วไหวผนวกด้านเทคนิคของ Pablo Ruiz Picasso โดยใช้เทคนิคการวาดภาพโทนสีที่หม่นหมองแสดงออกถึงความโดดเดี่ยวสะท้อนแนวความคิดจุดเด่นของผลงานการสร้างสรรคผลงานวิทยานิพนธ์ ชุด การดำเนินชีวิต กับ ความทุกข์ทรมาน นี้ มีจุดเด่นในการสร้างสรรค์ผลงานดังนี้

ผลงานวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่ 1 พัฒนามาจากผลงานในช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ที่มีการเพิ่มรูปแบบในตัวผลงานและการจัดองค์ประกอบศิลป์ที่ลงตัวผลงานวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่ 2 พัฒนาแนวความคิดและปรับปรุงรูปแบบในการทำงานเรื่องแสงเงาที่มีความชัดเจนขึ้น รายละเอียดในตัวงานมีความสมบูรณ์ ผลงานวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่ 3 เพิ่มลักษณะท่าทางของตัวแบบให้มีความเด่นชัดทางด้านความพิการมากขึ้นแสงเงาที่มีความชัดเจนผลงานวิทยานิพนธ์ ชิ้นที่ 4 ในชิ้นสุดท้ายมีการพัฒนารูปแบบของลักษณะท่าทางที่ต่างออกไปเพื่อให้เกิดความเคลื่อนไหวจุดที่ควรพัฒนา และการพัฒนาการปรับปรุงพัฒนาผลงานส่วนที่แสดงออกถึงความพิการ ลักษณะที่แสดงออกยังไม่ชัดเจน แสงและเงายังมีความ

กลมกลืนกันอย่างเล็กน้อย การนำเสนอผลงาน ในรูปแบบการวาดเส้น 2 มิติ และร่างแบบร่างเพื่อ
คัดเลือก รูปแบบที่เหมาะสม

3. ข้อเสนอแนะ

1. ในการสร้างสรรค์ผลงานโดยใช้เทคนิคต้องคำนึงถึงการรองพื้นก่อนที่จะร่างแบบลงไปบน
ตัวงาน การใช้กระดาษทรายขัดช่วยให้พื้นผิววัสดุในการทำงานมีความเรียบเนียน
2. แนวความคิดในการดำเนินงานสร้างสรรค์ผู้วิจัยเห็นถึงการสร้างสรรค์งานที่สะท้อนเรื่องคน
พิการให้มากขึ้นในรูปแบบผลงานสร้างสรรค์อื่นๆ
3. ภาพลักษณ์ของผู้พิการที่ปรากฏในสื่อยิ่งบ่อยครั้งเท่าไร ย่อมมีผลเท่าทันในการทำให้
สังคมคิด และเชื่อตามที่เห็น ในบางรายการที่สื่อมุ่งเสนอ เรื่องราวของผู้พิการโดยเฉพาะ เช่นในสาร
คดีทาง โทรทัศน์นั้น น้อยครั้งมากที่เราจะเห็นภาพผู้พิการ เหมือนคนทั่วไป ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นการ
มุ่งเน้นถึง ความเป็นผู้พิการและความเป็นผู้มีข้อด้อย หรือไม่ เช่นนั้นก็เป็คนที่น่าเวทนาหรือไม่ก็เป็
วีรบุรุษ ในทางกลับกันหากจะมีการนำเสนอเรื่องราวของผู้พิการว่าสามารถดำเนินชีวิตได้ด้วยตัวเอง
แล้วย่อมจะช่วยให้คนพิการมีตัวตนด้วย ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลของผู้พิการในชุมชนและได้ประเด็นใน
การสร้างสรรค์ผลงานที่สะท้อนแนวคิดเกี่ยวกับผู้พิการได้อย่างชัดเจน

รายการอ้างอิง

- "David Kassan Visual Art." เข้าถึงเมื่อ สืบค้นเมื่อวันที่ 2 เมษายน 2562 จาก <https://www.davidkassan.com/>.
- "ประวัติศาสตร์ศิลปะอียิปต์." เข้าถึงเมื่อ สืบค้นเมื่อวันที่ 3 เมษายน 2562 จาก <http://www.gyzyworld.com/article/view/91>.
- "Witoon Art." เข้าถึงเมื่อ สืบค้นเมื่อวันที่ 3 เมษายน 2562 จาก <https://pookanart2014.wordpress.com/>.
- "ศิลปะแบบเรียลลิสม์ (Realism)." เข้าถึงเมื่อ สืบค้นเมื่อวันที่ 2 เมษายน 2562 จาก <https://angiegroupp.wordpress.com>.
- "Edgar-Degas.Net, Britannica,ประวัติ Edgar Degas,." เข้าถึงเมื่อ สืบค้นเมื่อวันที่ 2 เมษายน 2562 จาก <https://www.takieng.com/stories/13984>.
- "Pablo Picasso." เข้าถึงเมื่อ สืบค้นเมื่อ 3 เมษายน 2562 จาก <https://www.takieng.com/stories/13984>.
- "ศิลปะยุคก่อน." เข้าถึงเมื่อ สืบค้นเมื่อวันที่ 3 เมษายน 2562 จาก <http://myartbowmorgreekandgod.blogspot.com/>.
- ชัยวัฒน์ การรันตรี. ศิลปะเบื้องต้น. สำนักพิมพ์ ปาเจรา จำกัด: กรุงเทพฯ, 2546,25-27.
- "มูลนิธิคอลฟิลด์เพื่อคนตาบอด." เข้าถึงเมื่อ สืบค้นเมื่อวันที่ 3 เมษายน 2562 จาก www.caulfield-blind.org/index.php.
- "มูลนิธิคอลฟิลด์เพื่อคนตาบอด." เข้าถึงเมื่อ สืบค้นเมื่อวันที่ 3 เมษายน 2562 จาก www.caulfield-blind.org/index.php 1-2.
- "มูลนิธิคอลฟิลด์เพื่อคนตาบอด." เข้าถึงเมื่อ สืบค้นเมื่อวันที่ 3 เมษายน 2562 จาก www.caulfield-blind.org/index.php,1-3.
- รศ.ศุภชัย สิงห์บุญชู. ประวัติศาสตร์ศิลปะตะวันตกฉบับสมบูรณ์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มิตรสัมพันธ์กราฟฟี: พิมพ์ครั้งที่ 4, 2553.
- สมภพ จงจิตต์ไพธา. จิตรกรรมสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ : วาดศิลป์: พิมพ์ครั้งที่ 1, 2552.
- อ.พงศ์วัน อะสีติรัตน์. เทคนิคการวาดเส้น. สำนักพิมพ์ไทยควอลิตี้บุคส์ พิมพ์ครั้งที่ 1, 2560.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	ณัฐ แพทย์จรัส
วัน เดือน ปี เกิด	17 พฤษภาคม 2536
สถานที่เกิด	นครปฐม
วุฒิการศึกษา	อนุปริญญาตรี โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
ที่อยู่ปัจจุบัน	51/15 ซ.โรงเรียนบำรุง ต.พระปฐมเจดีย์ อ.เมือง จ.นครปฐม
ผลงานตีพิมพ์	ได้ร่วมจัดแสดงงานที่ v64 artgallery แสดงงานที่นิทรรศการ บุปผาชาติ chom gallery แสดงผลงานศิลปนิพนธ์ยานิพนธ์ หอศิลป์วังสวนสุนันทา แสดงงานวิทยานิพนธ์ ณ หอศิลป์บรมราชกุมารี มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยา เขต พระราชวังสนามจันทร์

